ANUL I. No. 89. — 6 pagini 3 lei — Duminecă 13 Iunie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ŞI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni 350, 3 luni 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni 250, 3 luni 125

Dansul războiului

Imi cade in mină o carte pesimistă. Dar tocmai de aceia sănătoasă. E vorba de ultima lucrare a englezului A. E. Graham Howe, intitulată: War Dance: A Study of the Psychology of War.

Cei aproape douăzeci de ani scurşi dela Pacea din Versailles, dacă au vrut să facă ceva, a fost să schimbe psihologia războiului.

Odată lumea aşezată in tratate, a fost rindul Ligei Naţiunilor să ne spună că războiul nu-i un lucru bun. Că mult mai bine ar fi bună oară să te duci la cafenea sau la biserică, decit să-ţi omori din senin aproapele. — mai ales cind aceasta după toate probabilităţile ameninţă să se intimple pe viitor chiar fără ca aproapele să fi avut plăcerea să te cunoască sau să te vadă măcar la faţă...

Pornind război contra războiului, Liga Naţiunilor a făcut insă greşeala să-l caute acolo unde nu era.

A. E. Graham e de părere că nimic nu-i mai primejdios ca asumpţia că războiul e o machinaţie a politicianilor şi diplomaţilor.

Ori, Liga Naţiunilor a pornt şi rămine şi azi — de unde dezastrul ei — pe punctul de vedere că e de ajuns să chemi citeva duzini de chelii şi omuşoare sonore la Geneva, să le spui că reprezintă neamurile şi să le mai dai pe deasupra din cind in când un preşedinte, ca războiul să dispară! Aceasta, negreşit, după prealabile discursuri in care fiecare ginditoare şi omuşor umanitar declară in numele neamului respectiv că tare ar fi bine ca oamenii să nu se mai urască intre ei ci, eventual să inchee pacte. De neagresiune cel puţin, până ce lumea se convinge şi inchee tratate de pace in toată regula...

A pune prblema astfel e insă a creia războiului o falsă psihologie. Războiul nu trebue privit din profil, ci din faţă. Şi a-l privi din faţă e a recunoaşte imediat că el nu e al politicianilor şi diplomaţilor mai mult decât incetarea sau inlăturarea lui ar aparţine acestora.

Războiul e al omului.

Există un feud al singelui care zace in fiecare dintre noi.

A neglija acest adevăr elementar e a intoarce albia riului.

Pacea e un lucru supranatural şi tot supranaturală rămâne ideia unei umanităţi universale.

Nu deci o Genevă de discursuri şi paragrafe, ci o operaţie adincă in insăşi natura lucrurilor trebue perfectată de aceia care pretind că pot tămădui omenirea de război.

Să ne uităm la fiecare dintre noi şi să observăm că pină la 40 de ani singele in noi se zbate, fiinţa noastră insăşi e in plin război. Cum să nu atunci omenirea, care n'a atins niciodată virsta de 40 de ani, ei se găseşte intr'un fel de pubertate permanentă a răului?

A te plimba prin această omenire cu minile in buzunar e a pretinde să treci prin foc fără să fii ars.

A trăi e un lucru ceva mai greu decit a conduce automobilul.

Viaţa e un amestec de bine şi de rău, natura omenească o centrare [illegible] intr'un egotism din care nu-l poate scoate predica şi calambarul diplomatic.

In locul predicei diplomatice, A. E. Graham Howe nu pune predica tunului.

Dar e unul din cei mai convinşi partizani ai decloroformizărei genevese.

Geneva a deplasat centrul de gravitate al omenirei, din natura omenească in dorinţa de mai bine a citorva. Chiar dacă această dorinţă e sinceră, ea poate să nu fie şi inteligentă. Chiar dacă e inteligentă ea poate fi greşită.

Şi greşala e că a incurcat Europa — mai precis unele ţări, printre care şi noi — intr'un vis pacifist incongruu cu natura umană, lăsind in acelaş timp această natură să-şi asculte legile in ţări mai puţin apte visului şi iluziei.

Pină la extirparea războiului din natura omenească milenii pot trece. Ar fi bine să nu le aşteptăm cu minile in buzunar, ci să ieşim, pentru orice eventualitate, in calea lor, călare pe tun...

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Tot Ungaria

Arătasem in articolul de ieri că regentul Horthy, teoretic girantul regalităţii maghiare până la restaurarea regelui legitim, a Habsburgului, a dovedit prin politica pe care a dus-o până acum, că nu inţelege să joace rolul lui Monck, restauratorul Stuarţilor după moartea lui Cromwel.

Amiralul Horthy preferă — lucrul e de inţeles — să păstreze cât mai multă vreme posibil puterea regală in mâna sa. In sprijinul politicii sale a venit şi atitudinea Micii Inţelegeri faţă de Habsburgi.

Regentul putea oricând susţine, cu temei, că o restaurare Habsburgică ar da naştere celor mai mari greutăţi pentru Ungaria.

Dimpotrivă transformarea treptată, pe nesimţite, a regenţei lui intr'o adevărată regalitate nu intâmpină decât prea puţine dificultăţi.

In politica internă Horthy se bucură de mare prestigiu. Pe drept cuvânt! A fost un om tare, sever, corect in viaţa lui publică şi particulară, cu mult simţ politic.

Sprijinindu-se pe o parte din aristocraţia şi din marea burghezie maghiară, a făcut ca acest sistem politic să dea maximum ce se putea aştepta de la el.

Fireşte problema agrară la sate şi cea semită la oraşe, n'au fost rezolvate. Şi acestea sunt probleme hotărâtoare pentru Ungaria, probleme care, mai curând sau mai târziu, vor sgudui din temelii actuala aşezare social-politică a vecinilor noştrii apuseni.

Totuşi regimul Horthy a dat maximum ce se putea da pe linia lui in sensul stabilităţii politice şi a refacerii militare.

Din 1921 până astăzi au existat in Ungaria propriu zis numai două ministere, Bethlen şi Goemboes continuat de Darany. In timpul acesta la noi s'au succedat 9 (nouă) regimuri diferite.

Această continuitate a permis Ungariei să se refacă economiceşte şi mai ales să-şi refacă puterea militară.

Toate acestea au dat lui Horthy prestigiu şi autoritate in interior.

Din punct de vedere extern o soluţie monarhică Horthy n'ar putea intâmpina greutăţile ce le intâmpină Habsburgii. Nici o putere n'ar putea impiedica regatul — căci Ungaria a fost pururea şi e şi acum regat — să-şi dea un rege naţional.

Din punctul nostru de vedere soluţia monarhică la care se pare că va ajunge Ungaria — când e greu de spus — nu ne convine. Ea reprezintă o garanţie de stabilitate şi de continuitate in plus in tabăra duşmanilor noştrii.

Din fericire sunt semne care arată că cele două probleme vitale — agrară şi semită — nu vor mai putea fi evitate multă vreme. Şi atunci, cu sau fără Horthy, Ungaria va cunoaşte serioase frământări interne.

Să le nădăjduim şi să le aşteptăm.

Paul Mihail

D. General Cantacuzino pe patul de suferinţă.

Să trăiţi domnule general!

De câte milioane de ori nu i s'a spus generalului Cantacuzino Grănicerul in lunga sa carieră militară: «Să trăiţi!».

Dar câte nuanţe nu pot fi cuprinse in acest obişnuit «Să trăiţi!». De cele mai multe ori este salutul automat reglementar, lipsit de orice conţinut. Dar faţă de generalul Cantacuzino rar a putut fi astfel.

Soldatul care simţea in ofiţerul lui un suflet bun şi plin de inţelegere, gata să se apropie de nevoile lui, i-a spus un «Să trăiţi!» par'că ar fi spus: «Sărut mâna tată».

Acei, pe care in războiu ii ducea cu un curaj nebun in foc, ii spuneau un «Să trăiţi» grav, cel mai grav care se poate spune: «Nu vă mai riscaţi viaţa, domnule General. De dv. are nevoie ţara. Lăsaţi-ne pe noi să murim pentru ţară, dar şi pentru Generalul nostru».

Iar tinerimea legionară, pentru care a fost şi este o minunată pildă de neinfricat curaj, de tinerească voie bună, de bărbătească hotărire, de neostenită lumină sufletească, de aspră comandă şi de nestrămutată disciplină, innecate toate intr'o mare dragoste pentru ţară şi pentru ea, i-a spus «Să trăiţi» pe toate glasurile dragostei, respectului, recunoştinţei şi admiraţiei.

Astăzi, când boala a indrăznit să se atingă de generalul neinvins, — singura ofensă căreia nu i-a răspuns cu spada, — intreg neamul românesc indreaptă o rugăciune caldă către Dumnezeu, o rugăciune care, venind din adâncul inimilor, nu poate să nu fie ascultată:

«Să trăiţi, domnule general!».

MANOIL GRIGOREANU

Procesul trădării

Cercul „C. Stere" desbate...

de NICOLAE BOGDAN

Cetim in «Dimineaţa» de eri: *«Activitatea culturală a cercului «C. Stere» a fost inaugurată de conferinţele eminentului savant, profesorul Rainer despre Bazele ştiinţifice ale rassismului.*

In două prelegeri conferenţiarul a expus toate datele antropologice ale savanţilor, toate cercetările laboratoarelor de biologie, proectând un tablou peremtoriu al identităţii grupelor umane; ale acelei rigide diversiuni politice a statelor fasciste, numită rassism pur».

Apoi, in acelaş stil confuz şi chinuit, s'au ingrămădit în trei coloane compacte, toate insanităţile stupide, toate talmudismele abjecte pe cari le înseilează de obiceiu jidanii împotriva aşa zisului rasism. Articolul poartă titlul extrem de semnificativ: EXISTA O RASSA ROMANEASCA? Şi se închee cu concluzia, nu mai puţin semnificativă, că o astfel de rasă nu există...

Aşa dar, precum am mai constatat-o în coloanele acestui ziar, există în Bucureşti un aşa numit cerc «C. STERE», — trădătorul la umbra sinistră a căruia se adună anumiţi indivizi deochiaţi, spre a desbate teme sociale şi politice insidioase şi mişelnice, menite să samene incertitudinea şi neîncrederea în sufletele naivilor.

Vom căuta să examinăm aci pe rând:

a) cine sunt oamenii cari s'au înregimentat în acest cerc cu aparenţe atât de inofensive;

b) cari sunt scopurile lor adevărate;

c) şi prin ce mijloace înţeleg ei să-şi realizeze scopurile.

Din înseşi indiscreţiunile voite ale reporterului «DIMINEŢII», ne dăm seama de componenţa publicului acestor adunări de paianjeni ideologici şi anti-rasişti.

Au asistat d-nii: *Vişoianu, I. D. Suchianu, C. Leanca, Petre Pandrea, d-na Izabela Sadoveanu, prof. Alex. Graur, Andrei Şerbulescu, I. Raiciu, dr. Marinescu-Băloiu, d-na Nely Cutava-Vinea, P. Dinopol, Ghiţă Ionescu, Radu Popescu, I. Voicu, prof. Petre Haneş, Miron R. Paraschivescu şi alţii.*

După cum vedeţi, numai nume româneşti, pe care — ce coincidenţă bizară! — le întâlniţi numai prin «DIMINEAŢA», «ADEVARUL» şi numeroase alte publicaţiuni subversive şi pornografice de acelaşi calibru şi emanând de la aceiaşi editură. Să nu credeţi însă că aceste nume româneşti sunt purtate exclusiv de români, deoarece până şi cetitorul cel mai neinformat poate distinge în grămadă numeroase urechi de capră jidovească.

Tot aşa de lesne se înţelege, că restul asistenţii a fost compusă exclusiv din consângeni de cei mai puri de ai lui BURAH BRAUNŞTEIN, principalul regisor al lui C. STERE şi continua-

(Continuare în pag. III-a)

Din autobiografia lui Stan Blebea (1809–1873*)

Publicată de Constantin Lacea

La 848 au fost revuluţia pentru libertate aicea şi in Rumânia. Precum şi in Ţara Rumânească. Cu venirea Ruşilor au făcut regulament şi obăgie (sic!) şi acolo câte 42 de zile pe an şi miliţie, grăniceri, ce n'au mai pomenit Ţara Rumânească; şi zilele acelea să le facă la arindaşi şi proprietari, vara cu cai, boi ce avea. Pe lângă acestea unde dedea din 10 una dijmă, le luoa din 4 din 5, invoeli nedrepte şi acolo, vai de om; erbărit de vite, jefuiri după moşiile vecine, inchisori de vite şi de la lăcuitori, şi mulţi nu mai putea trăi, nici mocanu, nici lăcuitorii, că-l jefuia toţi pă drum şi peste tot; şi din zi în zi tot mai rău.

Apoi la 848 s'au sculat Ungurii asupra împăratului neamţu, au făcut revuluţie mare. Rumânii au ţinut cu împărat(ul), i-au bătut pă unde au ajuns pă Nemţi, la câte un loc i-au mai dat îndărăt Rumânu. Au venit Koşat 1), Bem, au intrat prin Braşov, Sibiu, pă la Săcele. S'au fost dus Secelenii rumâni; au jefuit, stricat pă la curţi, pă la Budila. Şi cum au venit Ungurii, au jefuit şi Săcele(le) grozav, atât Ungurii streini dar mai mult rongheşii, talpoşii din Săcele. 2) Mi-au luat şi mie multe. Eu eram in Ţara Rumânească, la moşii. Când am venit pă la Noemvri, am găsit nevasta cu copiii la Braşov, şi de acasă prădat tot. Mi-am luat nevasta, copiii, m'am das la Ţara Rumânească, la moşie şi negoţ. Mi-am văzut de treabă un an de zile. La 849 primăvara am băgat pă Păcală la Braşov, că aveam mărfuri multe seuri, lânuri. Şi mi-au adus la Sfântul Gheorghe la Slobozie vro 3000 galbeni din Braşov, şi in ziua aceea mi-au venit vestea şi dela Silistra că mi-au ars nişte pei de vită, ce le aveam tovărăşie cu Jalea, care costa 1200 galbeni. Şi cu banii ce mi-au adus din Braşov şi ce am strâns iarna de la moşii pă notreţuri, bucate, că am vândut toate cu preţ mare, şi am luat bani mulţi şi pă peşte, că mi-au eşit mult la Dudeşti, m'am apucat şi am strâns vro 3600 berbeci, botoaşe 3); le-am luat eftine, că nu eşea nici un negustori, că să răsvrătise şi Ţara Rumânească, şi nu ştia omu ce să facă de frică, dar eu am gândit ce va vrea Dumnezeu, şi am luat şi vro 40 mii de ocă lână, că nu o luoa nimini, şi am dat lâna la Ploeşti, câte un sfanţ, era luată cu 60 parale, şi am câştigat în vara aceast(a) sumă de bani de la berbeci, indoiţi. După aceia am luat şi munţii de la Alecu Belu, adecă Seciurile, Şteiasa, Urechea, Moraru, şi m'am mutat la Braşov, după ce am luat casile de la Păulică(?), şi am făcut îndărăt case noo, cum să văd. 1). Apoi am mai ţinut cu arendă şi la munte şi mai nainte şi până acum munţii Sânăii, ai Filipescului, Trăistenii, in Ardeal, Şercaia, Todoriţa. Am făcut zahanaoa la Săcele, am avut stupina de la Gref cu zahana cu tot până la 866. Am schimbat cu Zivolt 2) şi am luoat casile din Uliţa Şcheilor, dela Remeşi Kaizel 3) cum să văd; mă ţine 20 mii, şi stupina cu cheltueli cu tot mă ţine 36 de mii, dar face la vremea asta şi peste 40 d mii casile acelea. *(Va urma)*

1) Kossuth.

2) Cuvinte de ocară la adresa Ungurilor, 'n special Ciangăilor. Ronghioş, din ung. rongyos „zdrenţos", talpoş din ung. talpas „cu tălpile mari", cu aluzie, probabil, la cismă, încălţămintea ungurilor.

3) Oae bătrână care nu mai fată şi nu mai dă lapte, (pusă pe îngrăşat).

1) Casele din colţul străzilor Regina Maria (fostă str. Neagră) şi Mich. Weiss (fostă a Aţei), astăzi despărţite 'n două, casa nr. 17 din str. Regina Maria şi casa nr. 35 din str. Mich. Weiss.

2) Seewaldt.

3) Römischer Kaiser, numele restaurantului din str. Mureşenilor nr. 3.

Pentru mobilizarea intelectualilor

Un scriitor francez pe care nu-l credeam că ar putea vreodată să ne reţină, dar il judecam probabil grăbit — Maurice Bedel — a publicat acum câteva săptămâni intr'un hebdomadar parizian câteva gânduri de un sesisant adevăr.

E cam mult de când ţin articolul lui pe birou şi astăzi sunt bucuros să-l reiau.

Maurice Bedel — care s'a plimbat şi prin ţară la noi — se adresa in articolul lui, preşedintelui scriitorilor francezi, «les gens de lettres», oamenii aceştia de obicei, mai mult decât inteligenţi, strălucitori, rafinaţi, subtili, dar a căror lene de acţiune, de gândire activă, apare câteodată ca o adevărată demisie dela chiar prerogativele lor. Nu e pentru prima oară când această problemă se pune cu multă legitimă grije in vieaţa unui popor cu atâta destin ca acela al Franţei. Ea a atins cum se ştie un minut culminant după dezastrul istoric dela Sedan. Cărturarii de atunci erau obosiţi, fericiţi par'că să nu mai gândească, istoviţi poate de contemplaţie şi de nepăsare — tip pe care un Anatolee France l-a dfinit până la exces cu celebrul surâs inepuisabil de amar şi de indiferent. S'ar putea spune că această stare de spirit a durat până azi, cu ascensiuni care nu rezistau sau cu mai grele căderi pentru ca să nu lupte impotriva ei decât grupul dârz dela Action française şi celălalt, al cărturarilor catolici, dar activişti, pe cari-i grupează Revue universelle. S'a publicat chiar intr'un timp faimosul manifest care voia să intemeeze «un parti de l'intelligence»... Eroice tendinţe de resurecţie morală şi spirituală! Ele fac astăzi incă sforţări supraomeneşti ca să restaureze inteligenţa Franţei...

Rezultatul n'ar isbuti totuş să satisfacă pe nimeni. S'ar părea intr'adevăr că o veche otravă incă nu s'a putut reprima, că un anumit renanism deprimat, cu acea descompunere lentă şi moale care dădea atmosfera sfârşitului de veac trecut, domină incă şi azi spiritul unui neam care de altfel cu just orgoliu nu ezită să-şi spună «cel mai inteligent de pe glob».

Dar atunci, cum se apreciază, cum se explică atâta cădere? E poate siguranţa inteligenţei care nu se teme nici chiar de absenţa aparentă, de somnul, de aventurile ei? Sau poate e numai o inexplicabilă lene care refuză orice intervenţie altfel decât in minutele grave?...

In orice caz pentru noi Franţa de astăzi nu are altă explicaţie decât in această lene până la exces a unei inteligenţe primejdios de orgolioase, in rezerva intelectualilor, in «demisia» lor, cum s'a spus... Intr'un corp care se mişcă anarhic, cu tot ce are el grosolan, pur material, creerul s'a resemnat intr'o contemplare sterilă. Se teoretizează cel mult stările de fapt, se constată şi se discută intim, in cabinet, — ca şi când menirea acestor intelectuali ar fi numai aceea de a face pronosticuri intr'o experienţă care totuş pune in joc vieaţa colectivă a naţiei, cultura, destinele lor...

Şi spectacolul este dramatic. In locul intelectualilor, al cărturarilor cari au tăcut — când nu s'au convertit şi ei la apetiturile vulgare — s'a auzit chiotul străzii, clamoarea pretenţioasă a turmei care a pretins şi a isbutit să conducă. Drumul pe care merge Franţa de astăzi, este dictat de instinctele care se intâlnesc la colţ de stradă, cu violenţa caracteristică, subt privirea surprinzător de indiferentă a inteligenţei care şi-a refuzat cuvântul.

E tocmai punctul acesta, de o importanţă decisivă, care preocupă in articolul lui pe scriitorul de care am amintit mai sus. El se adresa preşedintelui lui, al oamenilor de litere, şi il invita să privească imprejur.

Iată «proletarii», aceste mulţimi pe care le mână instincte necontrolate, ţipându-şi desideratele lor in meetinguri uriaşe... Impunând aceste desiderate! Iată aceste cortegii asurzitoare, o lume destul de amestecată şi de multe ori criminală, urlând pe străzi formule simpliste care nu mai puţin incă terorizează pe omul de treabă, pe omul de gândire, din bibliotecă sau dela bureau...

Ignoranţi in mecanica socială, ei dispun totuş de ea şi asvârlă congestionaţi «soluţii» pe care le scuipă afară cu furia stomacului.

Ignoranţi in istoria propriei lor ţări, nu se dau indărăt nici când e vorba s'o facă pe-a altora — istoria de pildă a Spaniei...

Dar lucrurile astea nu merită să fie mai mult gândite?.. Se rezolvă ele in consensul sgomotos dela colţul străzii?.. Cine se apleacă asupra lor, nu trebue mai intâi să fi fost «pregătit»?.. Nu trebue studiu, nu trebue gândire? Oricine e bine venit oricând să-şi spună cuvântul?!

Şi atunci ce-au făcut intelectualii francezi, ce fac in faţa acestor absurde valori răsturnate care nu ezită câteodată să coboare până la crimă!

Nimic, sau aproape nimic. Iată, in cuvântul acesta, una din cele mai bune explicări pentru Franţa proletară

Dar alarma scriitorului francez mi s'a părut tot atât de interesantă şi in ţară la noi, unde mobilizarea intelectualilor imi apare ca cel dintâi lucru pe care-l reclamă ziua de azi. Va trebui să revenim...

TOMA VLADESCU

Von Schleicher redivivus!

de IOAN VIAL

Titlul pare desigur bizar!

Şi totuş in vremea noastră acest fenomen politic este frequent. Un partid politic işi impune voinţa şi concepţiile sale aplicând — odată venit la cârmă — o serie de legi şi reforme proprii. Este calea obişnuită. Partidul aşteaptă in anii amărâţi ai opoziţiei cu proectele in cartoanele biroului de studii pentru ca indată ce e chemat la putere să inunde ţara cu binefaceri.

Fiecare partid işi fereşte opera de indiscreţi, ţinând secretul intenţiilor de guvernare şi nedând masei decât ceeace este necesar spre a o atrage. In democraţie insă aceste diferenţe de concepţii sunt minime de oarece toate partidele au aceeaş structură şi aceeaş sursă de inspiraţie banală şi desuetă. Diferenţa dela un regim de partid la altul e nesimţită intrucât reformele nu ating decât detaliul. Trecerea e dulceagă şi fără şocuri.

Presiunea opoziţiei, chiar dacă există, devine astfel suportabilă şi se incadrează uşor in mersul normal al statului democrat.

In afară de paşnicele partide burghezo-democratice, mai există insă in arena politică şi anumite forţe, anumite mişcări, cari deşi disciplinate şi incadrate in regimul legilor existente prin obiectivul, tactica lor şi dinamismul lor nu se pot eticheta in nici un fel drept «partide politice democratice». Sunt mişcări innoitoare cari au drept ţintă transformarea totală a organismului social şi politic existent — mişcările naţionaliste. Programul şi mijloacele de luptă ale acestor mişcări sunt total opuse vechilor obiective şi mijloace ale partidelor. Şi totuşi forţa lor ofensivă este atât de mare incât democraţia este nevoită să ţină seamă de ele şi să ia o atitudine. Aici este marea dificultate. Tot ce emană dela aceste curente are la bază concepţii contrare celor democratice. Chiar manifestările exterioare, şi ele au ca fundament un

(Continuare în pag. III-a)

Gânduri Duminecale

Apostolatul și misionarul, sunt excepțiuni creștine. Inainte de Hristos, nu se cunoștea sensul înalt al acestor două eroisme pe termen lung. Nu se pomenea pe atunci să te duci până la marginile lumii ca să predici un adevăr și nici să-ți pui viața pentru altul. Lumea veche, cunoștea și ea un misionarism. Dar, misionarismul ei era să cucerească și să distrugă pe alții, nu să renunțe și să se dărue pe sine, pentru a spori viața altora. Primele trei secole creștine, prin belșugul lor de martiri și prin ardoarea apostolică. vor rămâne multă vreme în istorie, nu numai neîntrecute, dar neajunse chiar.

In adevăr, dela potop, fața pământului nu a cunoscut o mai impetuoasă curățire de păcate, decât aceasta. Năvalnica hotărîre a unor oameni, de a purifica pe alții, dupăce ei înșiși au fost purificați, cuprinde oricând sufletele și supune chiar și mințile cele mai rebele. Ca să fii apostol și «trimis», trebue să fi văzut cel puțin odată pe Dumnezeu, în meditațiunile tale. Or, pentru aceasta îți trebuește o inimă curată. Printr'o inimă mâzgălită de cerneala nelegiuirii, nu se poate vedea nimic, din cele nevăzute. Apostolii însă, își curățiseră inima de toată întinăciunea. Nu duceau cu ei niciun bagaj, niciun păcat. Ei văzuseră pe Domnul. Aveau, e adevărat și o doctrină. Dar, ce însemnează doctrina, când cel ce o mărturisește pentru ea, nu o apără cu viața lui? Sf. Pavel, spune undeva, că apostolul trebue «să îndeplinească în trupul său ceeace lipsește suferinței lui Hristos». *Cutremurător adevăr! Soliditatea unei doctrine, depinde în mare parte și de dârzenia cu care adepții ei o apără.*

Dacă nu ești în stare să suferi, ba chiar să-ți pui viața pentru o doctrina, fie și Dumnezeească, nu spune mai nimic. Deci, apostolul, capacitatea lui de jertfă și suferință este totul.

Noi prea ne-am amăgit cu gândul că suferința lui Hristos a fost totală, desăvârșită, universală. Că nouă nu ne-a mai rămas decât să prăsnuim, să comemorăm, să sărbătorim.

De ideea apostolică este indisolubil legată suferința, jertfa. Și azi și totdeauna, pentru adevăr trebue să suferi, să sângerezi, când te hotărăști să-l propagi. Și creștinismul cere tuturor adepților un minimum de apostolat, un minimum de preoție, fără care nu există mântuire. Evanghelia combate atât de înverșunat egoismul, încât nici chiar mântuirea nu-ți e îngăduit să o dobândești singur. Cu toate că sărbătorim atât de des biruința creștină, Hristos încă n'a biruit.

Apostolii sunt încă necesari. Deși cuvântul «apostol» prin abuziva lui întrebuințare a căpătat o însemnătate ștearsă, totuși veacul nostru pretinde caracter apostolic. Sunt azi mulți cari vor să fie apostoli, mai puțini însă cei cari și sunt cu adevărat. Dar, oricum, apostolii încep să-și facă loc. Un duh misionar se plimbă pe deasupra apelor tulburi din țara noastră. Biserica însă, e străbătută de un puternic vânt apostolic. Ortodoxia își iese din rezervă. Țara se resimte adânc de revărsarea duhului apostolic. Se aprind credințele, se înväpăiază mințile, cresc faptele. Vin apostolii! Nu le mai rezistați! Supuneți-vă și ascultați-i!

I. C. Băca

Iudeo-comuniștii în viața culturală a Clujului

Opera, Teatrul Național, cinematografele și agențiile teatrale invadate de jidani

Ne-am ocupat în numărul de eri al ziarului nostru de situația rușinoasă în care se prezintă Opera Română din București unde evreii stăpânesc cu uluitorul procent de 60 la sută.

Continuăm astăzi — în cadrul anchetelor noastre — să prezentăm aceeași nenorocită situație la Opera Română (vedeți Română!) din Cluj, în cinematografe și la toate agențiile teatrale.

LA OPERA

1) A. Ronai, dirijor.
2) Al. Boskovits, corepetitor.
3) S. Hirsch, coristă.
4) Schmiel coristă.
5) A. Szekeli corist
6) I. Marton orchestră
7) S. Klein, balerină.
8) O. Vas, balerină.
9) M. Burg, balerină.
10) E. Breier, balerină.
11) M. Breier, balerină.

Impreună cu evreica E. Stein, ce îndeplinește funcția de casieriță la operă cât și la Teatrul Național.

TOATE AGENȚIILE TEATRALE DIN CLUJ IN MAINELE JIDOVEȘTI

De mare importanță este și tragicul fapt că toate dar absolut toate, agențiile de Teatru sunt în stăpânirea jidanilor

Enumărăm mai jos pe cei ce detin agențiile din Cluj:

1) Agenția Paukerov Leon.
2) Agenția Berth Am.
3) Agenția Ihas Aladar.
4) Agenția Katz Samuil.
5) Agenția Moritz Acateu și soc. Anonimă «Gloria» sub conducerea altui jidan.

CINEMATOGRAFELE ACEIAȘ TRISTA SOARTA

Din cele 8 cinematografe ale Clujului, numai cinematograful «Opera» nu este jidovesc fiind proprietatea «Teatrului Național» exploatat în regie proprie. Toate celelalte sunt stăpânite de jidani după cum urmează:

1) Cinematograful «Capitol» proprietar S. Hirschfled» jidan.
2) Cinematograful «Royal» proprietar I. Schwartz.
3) «Select», 4) «Urania» Fischer Iosif și D-na văd. Fodor, evrei sub titulatura S. A. Transilvania.
5) «Thalia» proprietatea Teatrului Iudeo-Maghiar, sub exploatarea jidanului N. Schön.
6) «Edison» propr. R. Konez jidan ungur.
7) «Muncitori» de sub conducerea unui comitet de jidani comuniști.

In special acest cinematogra în sala căruia se țin fățiș adunări comuniste, pe lângă că frustează fiscul cu biletele de intrare, dă prilejul puținilor români ce se duc pe acolo, să fie batjocoriți și insultați!

Nu mai vorbim de propaganda comunistă ce o face cu filmele net comuniste.

INTREPRINDERILE PENTRU EXPLOATAREA FILMELOR

Fără comentarii arătăm și pe stăpânii acestor întreprinderi:

1) Soc. Anonimă pt. filmele sonore, director H. Gell.
2) Soc. Anon. generală pt. filme o ține Fischer Iosif.

Singura întreprindere românească de acest fel a fost desființată sub presiunea mașinațiilor jidovești.

— «In fața unei atari situații cerem celor în drept dela Opera Română și alte instituții de cultură românească din Cluj, să extirpeze această plagă iudeo-comunistă, a cărei prezență în cadrul culturei naționale, nu poate fi motivată cu nimic.

Sesizăm în acelaș timp și oficialitatea superioară. Să ia măsurile necesare pentru a scoate din mâinile acestei bande instituțiile cari reprezintă în acelaș timp un comerț dintre cele mai rentabile ce ar putea contribui la consolidarea situației comercianților români.

N. Miclăuș

ZIDIRE NOUĂ

Despre o moarte inevitabilă

MONTESQUIEU, spunea că instituțiile mor prin nesocotirea, prin corruperea principiilor lor, adică prin abolirea normelor pe cari se fundează.

Instituția este rezultanta unui proces de gândire, de legiferare dacă vreți, este zidită pe anumite legi și principii, înainte sau după ce este «o necesitate istorică», «imperios cerută de civilizație» sau de altă formulă elaborată de creerul doctrinarilor și al ideologilor.

Instituția sub acest aspect, — acela de rezultat — este un efect — cum vreți — politic, social, juridic și, admitem, istoric.

Principiul de bază, principiile fundamentale, constitue causa motor, causa generatoare a instituției.

Odată ridicată, viciată, nesocotită și coruptă, această cauză, instituția cade pradă, prin insăși firea lucrului, aceluiaș proces de discompunere

Sublata causa, tollitur effectus», principiul acesta de logică, are perfectă valabilitate aci.

*

DEMOCRAȚIA, a intrat in stadiu de agonizare și nimicire tocmai prin renegarea tuturor principiilor ei de bază.

Fenomenul acesta crepuscular este mondial, se petrece dealungul celor cinci continente.

Il vom examina apropiat, în porțiunea lui românească, pentruca argumentele pe cari le servim să fie la îndemâna fiecăruia.

In România, s'ar putea spune, n'am avut regim democratic. Ci numai un fel de parodie partidistă de toate nuanțele. Dar tocmai aci, în această absență, citim mai bine, putem vedea mai clar, permanenta renegare a democrației prin ea însăși.

De când s'a instituit, în orice altă țară, democrația n'a făcut altceva decât și-a consumat propriul ei capital teoretic.

In practică, în aplicare, aparatul biologic pus în slujba democrației, n'a făcut decât să-și dinamiteze toată doctrina al cărei exponent se credea.

In Franța de pildă, țară exemplar democrată, regimul este în violentă contradicție cu principiile sale, în continuă luptă cu poporul și la picioarele sufletului francez care pretinde alte tipare de viață.

Mi-aduc aminte de o carte a lui Emil Labarthe, în care autorul constata — anno 1935 — toate viciile democrației și căuta o remediere, paradoxal, — așa-i șade bine francezului — a regimului democrat prin transfuzie de sistem antidemocrat, atribuit, cu dela sine putere, substanței originare și esențiale din teza democrată.

*

SA REVENIM la subiect. Și la principiul central al democrației — sufragiul universal — pe care se altoesc celebrele formule: Libertate, egalitate, fraternitate.

Sufragiul universal, departe de a fi un drept oferit cetățeanului, a devenit un instrument, nu pentru libera expresie a voinței colective, ci tocmai pentru violentarea ei, prin procedeu de camuflaj. Poporul era chemat să intre în complicitate pentru lovirea lui.

Nu se lucra cu poporul, prin popor, pentru popor. Ci, la adăpostul formulelor umanitariste, civilizate și civilizatorii, se activa cu poporul, prin popor, împotriva poporului.

Egalitatea a devenit și a fost, continuu, lozinca ocazională, de sezon electoral. Poporul era egal în fața votului care legifera inegalitatea lui de mai târziu.

Libertatea, tot de caracter iluzionist, era, a fost și este suspendată în sisteme diametral opuse. Menită să rămână deziderat, libertatea aceasta, în numele căreia numărul anonim vota, n'a făcut decât să perpetueze o stare de întunerie și de robie trăită.

Frăți̦etatea — o, ce frumos sună: fraternité! — a fost, poate, cea mai sinistră glumă difuzată de practica democrată. O autentică reeditare a frăției dintre miel și lup.

*

CETAȚEANULUI i s'au dat «drepturi», luându-i-se în schimb orice drept. I se specula sufletul și conștiința la bursa voturilor. Partidul — autentică întreprindere de comercializare a sufletului popular — n'avea alte obiective decât propriile sale interese. Inchistat într'un feroce egoism, incapabil să se ridice peste buzunarul partizanului fruntaș, rămas în buzunar cu doctrina, cu practica toată, partidul a redus sufragiul universal la:

1) Egalitate în sărăcie, — pentru popor.
2) Egalitate în câștig, pentru conducători, — prin popor.
3) Libertate în întuneric, analfabetism și lipsă de conștiință, — pentru popor.
4) Libertate în exploatarea poporului, de către partid, — prin popor.
5) Fraternitate în alegeri cu poporul.
6) Fraternitate, după alegeri, cu exploatatorii poporului.

Dela aceste metode criminale începe procesul de sinucidere politică a democrației. Măcinată de propriile-i vicii, democrația va căuta adăpost sub forme de viață nepotrivită și-și va instala, pentru redresare, sistemul vlăguit în climat neigaș, pentru ea.

In acest fel, își va dovedi nu atât inactualitatea cât inutilitatea. Nu atât caracterul imoral cât ființa amorală.

Instalată pe poziții străine, va acuza pe alții făcându-și propriul său rechizitoriu.

Și va arăta lumă cum un sistem politic nu poate muri decât prin sine însuși, prin propriile sale greșeli, prin abdicările și falsurile pe care le-a patronat.

Valeriu Cârdu

caleidoscop

DESPRE PACAT

„Creștinii concep păcatul în opoziție cu legea divină a binelui, pe care n'au voie s'o calce. Binele e de ordin moral, spiritual, cu rădăcina în virtute, jertfă, uitare de sine, înălțare în divin. Jidanii înțeleg prin păcat călcarea legilor de conservare a neamului lui Izrael. A trăda interesele și solidaritatea neamului izraelit este cel mai mare păcat față de Iehova. A nu fi exclusivist, habotnic, a nu întrebuința toate mijloacele pentru stăpânirea pământului a Izraelului, este păcat. Jidanul ignoră cu desăvârșire simțul etic așa cum îl trăim noi; deaceea a minte înșelă, corupe cu seninătate în scopul succesului, care pentru el e o prescripție cu caracter divin".

«MISTICA TRACTORULUI»

Unii călători întorși din Rusia Sovietică vorbesc despre „mistica tractorului", care a luat locul misticei ortodoxe sau seclare. Nu e vorba, firește, de nevoia omului „ideal", de credință într'un mit, într'un om, într'o idee — ci nevoia omului de a se pierde pe sine. Și când nu te mai poți pierde în Sfânta Treime — te pierzi în „mistica tractorului". Este parcă un blestem al omului modern de a aluneca tot mai jos, de a-și potoli setea de pierdere de sine în forme tot mai inferioare de „mistică" (Mircea Eliade: „Fragmente", în „Vremea").

D. ARȘAVIR ACTERIAN

se ocupă și d-sa, în „Vremea" de jidanul Oscar Lemnaru, care scuipă în „Facla" asupra spiritualității românești. Iată ce spune d. Acterian: *„Aflăm prin oficiul de binevenită poliție spirituală a „Bunei Vestiri" că într'o fițuică imundă — dacă nu-i inutil să mai adăogăm — de stânga" — Oscar Lemnaru — „acest virtuoz calamburist și povestitor de anecdote își varsă zilnic fierea, spurcând pe tot ce pune mâna (că ochi și minte n'are decât de monstru: adevărată aratare teratologică). Ce-o fi căutând acest păduche monstruos de nu-și găsește locul".*

ADULAȚIE SEMITA

„Apariția „Istoriei literaturii române contemporane", deși concepută, bănuiesc, ca operă informativă, didactică, sinteză a numeroase și îndelung verificate experiențe critice, va fi cu siguranță o lecție de gust, de imparțialitate..." — spune Froim Aderca în „Adevărul" despre ultima lucrare a lui Eugen Lovinescu. Noi am răsfoit buclucașa istorie, în care titurile cărților sunt redate greșit și'n care scriitorii români sunt batjocoriți ca la ușa cortului. Vom avea grijă să revenim!

M. S.

A apărut

IZVOD. In fruntea revistei câteva rânduri explicative.

După cum se prezintă la primul număr *Izvod* se va realiza sigur pe linia de gând și de faptă românească a revistelor în ființă, de actualitate politică și culturală.

In sumar: *Radu Gyr, Stefan Ion Gheorghe, Valeriu Cârdu, Mircea Streinul, George Drumur, Teofil Lianu, S. Șt. Cazacu, Gabriel Bălănescu, Ion Băleanu, etc.*

CALENDAR

Sâmbătă 12 Iunie 1937

ORT.: Cuviosul Onofrei Egipteanul | RAS. SOARELUI: 4.33.
CAT.: S-ta Olimpia. | AP. SOARELUI: 19.58.

RADIO

Sâmbătă 12 Iunie 1937

13.00: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării; 13.10: Concert de prânz. Muzică variată (discuri); 14.10: Radio-jurnal: Ora. Mersul vremii. Știri interne și externe; 14.25: Muzică distractivă (discuri); 15.00: Ultimele știri; 16.45: ORA STRAJEERILOR:

Știri străjerești. 18.00: Concertul fanfarei Reg. de Gardă călare, cond. de Lt. Ion Todor; 19.00: Ora. Mersul vremii. 19.03: Violoniști, violonceliști și pianiști renumiți (discuri);

UNIVERSITATEA RADIO

20.10: Tratamentul boalelor de femei la băile noastre, de d-na dr. Medea Niculescu; 20.30: Cântece populare de ieri și de azi. Petra Alexandru (canto): Gh. Boleanu (pian); 21.00: Trandafirul de Gh. Mugur. 21.20: Concert de muzică de dans Jazzul Melody (canto: Gică Petrescu); 22.30: Sport. Radio jurnal. 22.45: Concert de noapte al Orchestrei Petrică Moțoi transmis dela restaurantul «Mircea», 23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză și germană; 23.55: Ultimele știri.

RADIO EXPERIMETAL
(Institutul Electrotechnic)
1400 khz. 212 m. 0.25 kw.

21.00: Muzică variată: Simfonia în S. Moll de Fr. Schubert (andante și allegro). 21.15: Muzică românească; Petrică Moțoi; 21.30: Informațiuni universitare 21.40: Conferință științifică. 22.00: Muzică distractivă.

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL COMOEDIA (teatru în aer liber): Kontușovca Palace.
LIGA CULTURALA: Clopoțelul de alarmă.
GRADINA MARCONI (teatrul Vesel de vară): Crai de tobă.
A. R. P. A. «COLOS»: «Azi mă'nsor», farsă în 3 acte de Labiche.

CINEMATOGRAFE ROMANEȘTI

CAPITOL și ROXY. — Serbările Incoronării Regelui Angliei. Subjugat de tine, jurnal.
ARO. — Două inimi și un sărut cu Carl Brisson și Frances Day. Jurnal Fox.
DARLY. — Inimile noastre plâng Jolson și Moartea se răzbună.
VOX. — Maria Stuart și „Picolino" cu Gingger Rogers și Fred Astaire.
FEMINA. — Prater cu Magda Schneider și complectare colorată.
A. R. P. A. — Brigada 41 și Ingerul Alb.
FORUM. — Adolescență și Frigurile Dragostei.
OMNIA. — Frigurile Dragostei și Biroul No. 2.
DOAMNEI. — Nitchevo și Zouzou.
FRANKLIN. — Cavalcada și Trei ștrengari și o ștrengăriță.
MARCONI. — Femeia în Frac și Frați de cruce (Simfonia Slavă).
AIDA. — Dama cu camelii și Trecutul nu iartă.
DACIA (Sala și Grădina). — Mica prințesă cu Shirley Temple și Fuga lui Tarzan.
ATENEUL TEI. — Aur chinezesc și Romanța Orchideelor. Incoronarea.
BARCELONA. — Misiunea Brigăzii 41, Covorul fermecat și jurnal.
FLORIDA. — Curierul de sud, Rose Marie și complectare.
CENTRAL. — Taras Bulba și Muntele Blestemat.
LIZEANU. — Criaul din Mocirlă și Marietta.

Cazul Mircea Eliade

Rânjetul fariseilor

Am arătat ieri că Mircea Eliade trebuia găsit cu orice preț vinovat. Jidănimea nu-i putea ierta capacitatea de muncă și talentul. Și, atunci, a pornit împotriva lui Mircea Eliade o campanie pe cât de deșănțată, pe atât de perfidă.

Jidanii nu numai că n'au avut nici o neplăcere — în afară de câteva platonice poftiri la parchet, — dar își continuă nesupărați activitatea nefastă, iar când sunt funcționari de stat — ca Froim Aderca dela ministerul muncii — nimeni nu se gândește c'ar fi necesar să-i scoată de urechi din instituțiile românești.

Mircea Eliade, în schimb, a dat de curând între altele, o admirabilă ediție a operei lui Hașdeu, e șicanat cu eliminarea din funcțiunea de conferențiar onorific.

Fariseii, ca ciupercile...

Ce a dus, în fond, la excluderea lui Mircea Eliade din universitate? Un spirit de auto-conservare al adevăraților imorali, cari aveau tot interesul să scape de un scriitor și om de știință incomod ca d. Mircea Eliade!

Autorul lui «Yoga» a fost exclus din învățământ! Perfect... Dar, atunci, dece nu sunt luați de guler adevărații imorali din viața noastră publică? Și chiar din Universitate, unde sunt destui «profesori», a căror moralitate formează subiectul anecdotelor pipărate din lumea învățământului superior?

D. Ștefănescu-Goangă, el însuși foarte vulnerabil, deși semi-ministru al școlilor, dece nu și-a pus problema aceasta?

Lovitura dată împotriva lui Mircea Eliade se va întoarce împotriva celor ce au provocat-o. Aceasta e sigur.

Deocamdată, menționăm că Mircea Eliade are un ilustru predecesor: pe BOGDAN PETRICEICU-HAȘDEU, care fusese destituit din învățământ pentru «frivolitățile» din nuvela «Duduca Mamuca» (vezi «Vremea», 491).

Mircea Eliade, ca și Hașdeu, e un incomod: talentat, naționalist și antisemit.

Imoralii au găsit — dată fiind obișnuita coaliție a mediocrităților în toate domeniile sociale — că nu vor întâmpina nici-o dificultate, însă s'au înșelat.

Avem astăzi un scandal Mircea Eliade, — un foarte penibil scandal, însă penibil pentru cei ce l-au declanșat, nu pentru autorul lui «Yoga», așa că fariseii să nu se bucure.

Vom continua.

M. S.

CRANII DE LEMN
Ion I. Moța

Se găsește de vânzare la librăriile și debitele românești.

Pentru un număr mai mare de exemplare, a se adresa la administrația generală, a cărții,

Str. Gutenberg 1.
București

Prețul unui volum: 70 lei.

Problema corporatismului

de PETRE ȘT. CREȘTINU

Orientări de concepție. Idealism și organizare. Curentele de dreapta și corporatismul

Am văzut în numerile precedente la rubrica „O lecție pe zi", viciile organice ale capitalismului, precum și neajunsurile sistemelor socialist și sindicalist, cari pretind că îndreaptă efectele atât de grele ale lumii capitaliste.

In felul lui, și sindicalismul, când se vrea și rămâne numai sindicalism, reprezintă tot o descumpănire a vieții colective și se rezolvă de fapt în socialism de clasă, cu toată absurditatea și tot pericolul unor asemenea tendințe.

Singura concepție care se opune total capitalismului și oferă modalități complete de înlăturare a tuturor viciilor lui, este *corporatismul*. Vom arăta foarte pe scurt și pentru înțelesul tuturor, în câteva numere, ce este și ce valoare are corporatismul.

Corporatismul este un sistem de organizare a vieții sociale în vederea solidarității și a atingerii scopurilor superioare. Prin aceasta el se deosebește cu totul de capitalism, care are alt spirit și alte obiective.

Capitalismul este individualist, pe când corporatismul este solidarist, deci naționalist; capitalismul este materialist, nu cunoaște decât pueretea și legile banului, pe când *corporatismul* este spiritualist: urmărește, prin sistemul său de ordine, realizarea valorilor morale și culturale, singure demne de viața omenească, pe care nu o înțelege subjugată numai intereselor materiale. *Capitalismul* se bazează pe libertate, *corporatismul* pe ordine. *Capitalismul* crede în armonia automată a intereselor individuale și celor colective, în vreme ce *corporatismul* pretinde că în viața socială nu poate fi vorba decât de o *armonie rațională*, deci căutată gândită, verificată, *asigurată*. Ori, în fața individualismului capitalist, armonia colectivității nu poate fi asigurată decât de un *sistem de ordine*.

Ordine, în înțelesul de respectare și de înfăptuire a drepturilor și intereselor *tuturor*. Corporatismul nu concepe o clasă dominantă: nici capitaliști, nici proletari. Sistemul se construește plecând dela *premiza națiunii*, ca unitate colectivă care trăește și trebue să se desvolte *în întregimea ei*. Deaceea organizarea corporatistă însemnează, înainte de toate, armonizarea funcțiunilor naționale (agricultură, industrie, meserii, comerț, transporturi, profesiuni libere, etc.), pentru ca prin ele să se înfăptuiască și armonizarea intereselor. Aceasta spre marea lui deosebire de capitalism, care pretinde că interesele se armonizează automat între ele, iar din armonia intereselor derivă și armonia funcțiunilor.

Corporatismul afirmă supremele nevoi ale națiunii întregi și către ele caută să îndrepte activitățile națiunii, bine înțelese, însemnează națiunii, bine înțelese, nisemnează de fapt realizarea intereselor tuturor. Dar întrucât nu crede în automatismul armoniei sociale, corporatismul se bazează pe *organizare*.

*

Tocmai pentrucă organizarea corporatistă are în față anumite mari obiective de atins, obiective cari interesează colectivitatea națională, ea presupune o anumită bază spirituală pe care se ridică.

In sine, ordinea corporatistă nu constitue decât un mijloc, nu un scop. Ea presupune finalitățile spirituale și idealiste pe cari este menită să le atingă. Ceiace nu scade cu nimic valoarea mijlocului față de scop, deci a corporatismului ca sistem practic, față de un sistem de gândire.

Corporatismul, în alcătuirea lui organică, este totodată un sistem de gândire și un sistem de organizare.

Și firește că sistemul de organizare are o importanță imensă pentru sistemul de gândire care fixează obiectivele ideale, — pentrucă el condiționează înfăptuirea acestora. Corporatismul este în măsură să asigure evoluția treptată și continuă în direcția marilor imperative de solidaritate, spiritualizare și individualism. Intrucât s'a dovedit capabil și capitalismul să conducă în aceiași direcție? Oricine își dă seama de covârșitoarea deosebire ca valoare instrumentală, între sistemul corporatist și sistemul capitalist.

Tocmai pentrucă corporatismul presupune acele mari obiective de atins, în practică el a fost totdeauna însoțit de o mișcare de renaștere sufletească a poporului respectiv.

(Va urma)

VIAŢA POLITICA

Problemă actuală

Atitudinea noastră faţă de minoritarii şi străinii ce s'au încuibat în ţară

Atotputernicia capitalurilor străine. Sabotarea legilor româneşti. Se impune naţionalizarea capitalurilor streine. Autoritatea de stat şi dezideratul muncii naţionale

Inlocuirea minoritarilor din fabricile de armament

Răspunsul d-lui ing. Florentin Demetrescu la ancheta „Bunei Vestiri"

II

Continuăm să publicăm astăzi, partea doua a declaraţiilor făcute «Bunei-Vestiri» de d. ing. Florentin Demetrescu, preşedintele Asociaţiei inginerilor şi tehnicienilor din industria minieră.

ATITUDINEA NOASTRA FAŢA DE STREINI ŞI MINORITARI

Chestiunea realizării muncii româneşti, ridică o serie de noui probleme — să le spunem secundare — cari deasemenea pretind o deslegare şi impun o atitudine precisă din partea românilor. De pildă:

— *«Ce atitudine trebue să adoptăm faţă de streini şi minoritari»?*

La această întrebare, d. inginer Florentin Demetrescu, mi-a dat următorul răspuns:

— «In ceeace priveşte profesiunea de inginer, basmul acreditat, că intreprinderile au nevoe de specialişti, cari nu se găsesc în ţara noastră, nu mai este astăzi crezut de nimeni.

Suntem de părere ca străinii cu paşaport să fie daţi peste graniţă, lăsând în ţară reprezentanţii împuterniciţi ai capitalurilor străine, pe cari îi consider absolut necesari bunului mers al intreprinderilor străine.

Trebuesc făcute revizuirile cetăţeniilor dobândite după războiu.

In ceeace priveşte minoritarii, suntem de părere să se introducă un număr proporţional

SABOTAREA LEGILOR ROMANEŞTI. ATOTPUTERNICIA CAPITALURILOR STREINE

Când vorbim despre străinii întrebuinţaţi în intreprinderi miniere, nu înţelegem pe liberii profesionişti pe cont propriu. Străinii din intreprinderile miniere se sprijină pe marile resurse de intervenţiuni ale intreprinderii unde lucrează. Astfel se explică pentru ce străinii cu paşaport dela intreprinderile petrolifere, nu pot fi scoşi şi continuă să funcţioneze contrar legilor în vigoare, sfidând orice acţiune a noastră în acest sens.

Mă văd silit să vorbesc despre atitudinea capitalurilor străine, cari manifestă o tendinţă continuă de a eluda legile româneşti în vigoare. In fond însă, această atitudine este a conducătorilor din ţară a intreprinderilor respective, cari cred că servesc interesele capitalurilor prin această tendinţă de a nesocoti legile ţării.

De câte ori, în Comisia migraţiunilor unde am onoarea să reprezint Confederaţia asociaţiunilor de profesionişti intelectuali, am cerut aplicarea legilor pentru străinii cari depăşesc procentul legal, am constatat reacţiunea imediată a conducătorilor întreprinderii, şi a diferitelor «mărimi» din consiliile de administraţie şi câte odată chiar ale legaţiunilor străine, cari au făcut ca legea să fie nesocotită iar străinii să continue să rămână, ocupând posturile elementelor româneşti.

Să nu credeţi că este vorba de specialişti indispensabili bunului mers al întreprinderii; de multe ori, în serviciile respective, lipsa lor de pregătire este notorie, cu toate acestea, conducerea intreprinderilor din interese de multe ori personale, şi din uşurinţa cu care poate obţine aceasta în ţara noastră, bravează legea şi creiază această atmosferă iritantă, de pe urma căreia întreprinderea nu are nici un profit, iar capitalul străin este aşezat într'o lumină defavorabilă.

Am impresiunea că interesele legitime şi de toată lumea înţelese, ale capitalurilor străine, şi interesele pe cari conducerile intreprinderilor le susţin în numele capitalurilor, nu sunt totdeauna identice.

Eu sunt convins că aceste capitaluri străine, nu pot să aibă interese decât ale propăşirei şi înfloririi lor. Ele trebuesc însă să-şi asigure prosperitatea, adaptându-se în acelaş timp nevoilor vieţii noastre economice şi sociale. Bravarea necesităţilor vitale ale ţărei noastre şi sfidarea noastră ca popor, nu este de loc în concordanţă cu interesele lor.

Această atitudine este specifică a conducerei întreprinderilor dela noi din ţară cari prin aceasta deservesc interesele capitalurilor.

Vă voiu da un exemplu: anul acesta, Asociaţia inginerilor de mine urma să ţie un congres cerut de adunarea generală din anul trecut. Congresul a fost organizat din timp, cu concursul tuturor exponenţilor industriei miniere româneşti şi urma să aibă loc în cursul lunei Mai. D. ministru al industriei acceptase preşedinţia de onoare a congresului.

Pregătirea şi organizarea congresului a fost însă sabotată, de către conducerile întreprinderilor petrolifere cu capital străin, cari au interzis inginerilor din serviciul lor, să colaboreze şi să ia parte la congres.

Congresul inginerilor de mine, această manifestare tehnico-ştiinţifică, urma să arate progresele realizate de tehnica minieră românească ca o manifestare de capacitate şi ne[...]

Sabotarea acestuia, de către societăţile cu capital străin dă foarte mult de gândit.

Problemele ce urmau să fie studiate şi desbătute, soluţiunile ce aveau să se găsească, urmau să servească în general industriei miniere şi în special întreprinderilor, contribuind la prosperarea lor.

D. FLORENTIN DEMETRESCU

Ce interese mai mari decât interesul prosperităţii au făcut acele întreprinderi să ia această atitudine de sabotare a congresului inginerilor de mine?

Se impune şi naţionalizarea capitalurilor investite în România

O astfel de atitudine nu poate să facă decât să pună capitalurile străine, într'o lumină defavorabilă.

Când întreprinderile cu capital străin, ies din făgaşul intereselor lor generale de prosperitate şi se angajează pe panta manifestaţiunilor cari presupun alte interese, nu este de mirare că auzim, cum a fost la recentul congres al Confederaţiei Asociaţiunilor profesioniştilor intelectuali, propunându-se sau lăsându-se ideia naţionalizării capitalurilor străine.

Nu aşi putea spune că ideia nu este prea îndrăzneaţă, şi în orice caz, nu de actualitate, dar în acelaş timp nu aşi putea spune, că nu ar putea fi realizabilă şi mai ales că nu rezolvă în mod salutar şi definitiv problema muncei româneşti. Iată unde poate duce unele acţiuni ale conducerilor întreprinderilor străine, cari prin atitudinea lor de sfidare contra tuturor intereselor şi imperativelor timpului, dovedesc că nu-şi înţeleg rostul.

In această atmosferă, vă închipuiţi care este atitudinea noastră, faţă de străini, minoritari şi de acela cari le susţin interesele contra intereselor noastre».

AUTORITATEA DE STAT ŞI DEZIDERATUL MUNCII NAŢIONALE

— *«Cum se poate realiza practic, dezideratul muncii naţionale?»*

— «Desigur că prin aplicarea legilor şi regulamentelor în vigoare, situaţia elementului etnic românesc s'ar ameliora mult.

Autorităţile noastre se dovedesc însă prea slabe, faţă de intervenţiunile cari se fac. Se vorbeşte de elaborarea unei legi care urmează să apară pe cale de decret şi prin care munca naţională să fie mai efectiv apărată.

Nu îmi fac mari iluzii de efectul măsurilor cari s'ar preconiza prin noua lege, atâ timp cât ştiu că intervenţionismul din ţara noastră, face să se nesocoească orice lege, ori cât de bună ar fi ea.

Eu cred că dezideratul muncii naţionale este în funcţie de autoritatea noastră de stat. Orice lege, care s'ar elabora în acest sens, trebue să aibă la bază principiul proporţionalităţii etnice.

— *«Ce propuneţi, în acest scop, pentru realizarea românizării Corpului profesional din care faceţi parte?»*

— Industria minieră, interesând în primul rând apărarea naţională, impune întrebuinţarea exclusivă a elementului românesc.

Conducerile întreprinderilor cu capital străin, cred că trebuesc încredinţate reprezentanţilor străini ai capitalurilor, restul personalului trebueşte să fie integral românesc.

Prin această măsură, capitalul va putea să vegheze la buna întrebuinţare a lui, la asigurarea prosperităţii lui, iar realizarea românizării Corpului profesional ar putea fi satisfăcută, prin întrebuinţarea toală a personalului românesc.

Interesele apărării naţionale nu admit ca industria ţării să fie în mâinile streinilor

Inlocuirea minoritarilor din fabricile de armament

— *«Din punctul de vedere al interesului apărării naţionale se poate admite ca industria ţării noastre să fie în mâinile străinilor? Care este situaţia în această privinţă?»*

— «Răspunsul este evident, apărarea noastră este asigurată când se află în mâinile noastre.

Industria este un angrenaj în mecanismul pe care-l formează apărarea naţională. Nu funcţionează bine acest angrenaj, tot mecanismul va suferi.

Nu este admisibil să lăsăm deci funcţionarea acestui angrenaj, nici măcar în parte în sarcina străinilor, cari mâine poate ne vor fi duşmani.

Trebuesc deci scoşi străinii din industriile care interesează apărarea naţională.

Se întâmplă însă un lucru mult mai grav, pe care l-am semnalat în Comisia Migraţiunilor. In ultimul timp, s'au înfiinţat în ţară, diferite fabrici de armament pentru cari s'au adus toţi aceşti străini, câţi au vrut să plaseze fabricile respective din străinătate.

S'au introdus pe lângă acei câţiva specialişti, pe cari admitem că nu i-am fi găsit în ţară, o mulţime de zidari, tâmplari, electricieni, mecanici, dactilografe şi funcţionari, din specialitatea cărora cu siguranţă s'ar fi găsit destul în Ţara Românească.

Nu s'au cerut cazier sau fişe personale, nici garanţii şi nici măcar nu li s'a limitat rămânerea lor în ţară pe măsura formării personalului românesc.

Protestele făcute la forurile în drept, au rămas fără răsunet.

Cred că lucrurile ar trebui văzute prin prisma intereselor noastre de siguranţă prezente şi viitoare, iar nu numai al intereselor imediate.

Să ţinem cont de acel «potenţial industrial» care trebueşte să asigure în orice moment şi în orice situaţiune, apărarea noastră naţională.

De aceea trebuesc luate măsuri, ca acei străini cari nu sunt absolut necesari bunului mers al industriilor de armament, sau în legătură cu apărarea naţională, să părăsească şi să se formeze elemente româneşti cari în scurtă vreme să înlocuiască specialiştii veniţi de peste graniţă».

*

D. ing. Florentin Demetrescu, preşedintele asociaţiei inginerilor şi tehnicienilor din industria minieră, ne-a dat un răspuns substanţial, din care se desprind soluţii practice, atitudini categorice, precise, fără şovăieli şi lipsite de acea «obişnuită» politică «diplomatică» de duplicitate sau intenţionată confuzie. Este adevărat că problema muncii româneşti se prezintă sub o formă «complexă». Dar aceasta nu înseamnă că este o problemă care n'are scadenţă, care n'are deslegare, care n'are soluţii de realizare.

Analizată în «complexitatea» ei, chestiunea românizării tuturor compartimentelor de activitate, apare ca o problemă limpede, simplă, ce nu are nevoie nici de convocarea Constituantei şi nici de prea multe congrese. Este îndeajuns ca statul să vrea să realizeze primatul muncii româneşti, şi elementele româneşti nu vor mai cerşi îngăduinţa streinilor, în ţara aceasta.

[...] monstrat acest lucru, nu cu poze bombastice şi nici cu teorii savante. A plecat dela constatări, a privit problema în fond şi nu s'a sfiit — ca poate mulţi români — să indice şi soluţii practice şi realizările în actuala situaţie politică. Nu s'a temut să boteze lucrurile cu adevăratul lor nume şi nici o «prudenţă» nu l'a oprit să vorbească despre cozile de topor, despre influenţele cari sabotează aplicarea legilor româneşti şi despre toate chestiunile cari, astăzi, stau în calea realizării primatului muncii româneşti.

Este răspunsul pe care l-am vrut şi pentru care îi mulţumim.

NICOLAE V. ILIESIU

Divagaţiile humoristice ale „Luptei"

Astăzi avem o veste bună pentru cetitorii noştri: Puterea de izbire şi de foc a bufoneriei internaţionale a sporit cu încă o unitate organizată şi anume cu «LUPTA» fraţilor iudeo-siamezi Şmil şi Albert Honigman.

E adevărat că aceşti doi fraţi se pretau şi până astăzi la bufonerii, dar absolut fără succes. Fiindcă în loc să stârnească ilaritatea publicului cu acrobaţiile lor politico-financiaro-contrabandistice şi incendiare, atrăgeau mai repede atenţia şefilor de parchete şi ai directorilor de închisoare, cari i-au şi trecut adesea printre pensionarii Statului.

Astăzi vremurile s'au schimbat în bine pentru cei doi apologeţi ai societăţilor de asigurare engleze şi ai galoşilor sovietici. Acum ei se străduesc să pară serioşi şi stârnesc ilaritatea, chiar când au democratica precauţiune de a semna cu iniţiale de pseudonim. Şi iată aci un exemplu, din documentaţia lor anti-anti-semită:

«Antisemitismul este foarte vechi. Incă înainte de Hristos, la Greci, au fost prigoniţi evreii. Armele de prigoană de atunci, cum e născocirea omorului ritual, există şi azi în arsenalul antisemit„ modern. Atunci domina însă instinctele primitive. Dar în nici o epocă n'a fost în fruntea antisemiţilor vreun om de seamă, vreun mare cărturar, ci mai toţi nişte demagogi inculţi, câţiva semidocţi, reputaţiuni uzurpate, paraziţi ai societăţei, sinecurişti sau ambuscaţi din vremea războiului, în fine toţi leneşii «intelectuali» cari s'au ilustrat până la bătrâneţe prin laşitate de cugetare sau prin linguşirea tuturor «oamenilor zilei», mai toţi aceştia văzând cum desmăţul aruncă la suprafaţă, ca îndrumători ai naţiei, oameni ce nici n'au visat să ajungă măcar ipistaţi, s'au aruncat şi ei la amurgul vieţei în valtoarea de azi unii prin «oratoria» lor, prin beţia de cuvinte goale devenind tipuri caragealiste, iar alţii scriind, vrute şi nevrute, dovedind o crasă ig[...] ordinea zilei».

Observaţi mai ales ultima frază, care a fost rostită ca la bâlciu, pe nerăsuflate. (Ca ventriloc, bătrânul Albert ar realiza cu siguranţă adevărate şi impresionante recorduri). *Totuşi, constatările lui sunt de un comic irezistibil. Auziţi oameni buni: Cicero, Tacit, Titus, Seneca, Sf. Augustin, Mahomet, toţi regii şi toţi conducătorii de popoare europene din perioada creatoare şi eroică, Montesquieu, Goethe, Herder, Napoleon, apoi la noi Cogâlniceanu, C. Negri, Conta, Eminescu, Hasdeu, Brătienii, Cuza şi atâţia alţii n'au fost de loc oameni de seamă ci nişte demagogi inculţi şi nişte paraziţi ai societăţii.*

Ar fi desigur necavaleresc să contrazicem pe un bufon pe o astfel de chestiune, mai ales când jidanul s'ar putea întâmpla să se resimtă şi de pe urma călduriilor. Ne vom declara aşa dar de acord cu dânsul. Pentru că în adevăr, la Văcăreşti, unde şi-a desăvârşit cultura filozofică fratele Albert, aveau curs cu totul alte celebrităţi.

*

Acolo unde însă bufonul nu mai obţine nici un succes, este pe tărâmul faptelor şi al statisticei, pentru că aci se cere şi oarecare bună credinţă nu numai o irezistibilă înclinare către escrocherie. Căci iată la ce concluzii neaşteptate ajunge unterthanul:

«Problema evreiască nici nu se mai poate discuta pe terenul naţional, nici în Germania, nici la noi, nicăeri. Habar n'au apologiştii hitlerismului că în Germania la 65 milioane nu sunt azi decât 1 evreu la două mii, în Franţa un evreu la o mie. LA NOI NICI DOI EVREI LA O MIE! Cum se poate dar vorbi de primejdie naţională?»

Noi ştiam că numai în Suedia, unde nu au nimic de ros, jidanii au ajuns la modestul procent de două la mie. In România, unde climatul social şi politic e foarte prielnic păduchilor, evreii sunt într'o proporţie ceva mai urcată: între nouă şi zece la sută.

Am fi însă prea cruzi ca să cerem unui simplu bufon să cunoască şi să respecte regulile obiective ale documentării.

De peste hotare

Jugoslavia între Varnava şi Stepinetz

Unul dintre rolurile cele mai importante în noua conjunctură politică a Europei îl deţine fără îndoială Jugoslavia.

Curtată de puterile mari, care-i oferă care mai de care mai multe favoruri şi concesiuni, Jugoslavia ar putea fi o monitoare a balcanilor, dacă ar avea atât de mult dorita linişte internă.

Liniştea internă pentru care de 19 ani încoace s'au încercat diferite mijloace de către diferite guverne, cu diferite acţiuni şi compromisuri, e departe de realizare, în special azi, când guvernul e obligat să lupte pe mai multe fronturi.

Clerul catolic stăpânul spiritual al sufletului croato-slavon, care timp de 20 ani încontinuu agită masele împotriva centralismului din Belgrad, azi se vede el singur umilit de către acela pe care-l domina sufleteşte.

Concordatul dintre guvern şi Vatican, concordat prin care biserica catolică [...] timpul Habsburgilor, a ridicat vălul deschizând ochii maselor care vedeau că aceste agitaţiuni, nu aveau alt scop decât căpătuirea prelaţilor catolici.

Masele fanatizate îl renegă. Degeaba încearcă episcopul *Stepinetz* al Zagrebului, o reabilitare.

Văzând slăbiciunea clerului, despre care guvernul Stoiadinovici credea că deţine pâinea şi cuţitul în problema croato-slavonă, acesta nu mai vrea să parafeze concordatul, care azi nu poate fi folositor decât catolicismului.

Pe de altă parte guvernul jugoslav e nevoit să lupte şi împotriva dreptei, condusă de Jeftici Jifcovici, care luând poziţie făţişe împotriva acestui concordat a pierdut mult în Slovenia, câştigând însă în părţile unde ortodoxismul domină sufletul curat al jugoslavului.

In această luptă angajată de guvern pe o parte împotriva autonomiştilor Croaţi conduşi de Macek, pe de alta împotriva dreptei unitare şi susţinută de patriarhul Varnava, guvernul nu se bazează decât pe armata, brava armată jugoslavă şi clerul catolic.

In Slovenia, unde abatele Anton Korosetz, ministrul de interne se bucură de mari simpatii, guvernul poate conta pe masa.

Dincolo în Croaţia, propagandiştii lui Macek, duc luptă făţişă şi împotriva Muntenegru-lui unitar în vederile sale, pe care îl învinuesc de trădare.

Ţerna-Gora, frumosul şi mândrul Muntenegru e unitar în vederile sale. Ei care au venit singuri să ceară «Unitatea Jugoslaviei» sunt cei care pot singuri, vor să apere. Azi, guvernul «oamenii compromisurilor» cum le zic ei, nu au ce căuta.

Azi în Muntenegru străjueşte sceptrul lui «Oral Petar» şi cârja pastorală a patriarhului Varnava. Aceştia toţi sunt pentru o Serbie mare, sunt oamenii lui Pera Jifcovici.

Din această luptă internă nu poate să [...] regat, vecin şi aliat, voeşte o împăcare.

Slobodan Iovanovici, sătuzi de Mestrovici de Cărnavici şi alţii au jurat să întroneze pacea.

Mijloacele, compromis între guvern şi opoziţie, scopul, Unitatea politică şi spirituală sub sceptrul Karagheorghevicilor.

E uşor foarte uşor de spus!

Paul Cojocaru

Societatea studenţilor în medicină din Bucureşti

Duminică 13 Iunie 1937, ora 4 p. m., are loc a 62-a Aniversare a Societăţii. Vor lua parte profesorii facultăţii de medicină, doctori şi prieteni.

D. dr. Paul L. Craja, preşedintele studenţilor în medicină, va face un raport asupra realizării comitetului condus de d-sa.

Procesul trădării

Cercul „C. Stere" desbate...

(Continuare din pag. I-a)

torul tradiţiei creiate de acest lamentabil profet al trădării de ţară. Insă acest lucru prostimea nu are de unde să-l ştie, nici că la cercul mai sus amintit stau concentraţi ca nişte sarcopţi toate dihăniile tenebroase ale francmasoneriei în frunte cu VICTOR EFTIMIU şi MIHAIL SEBASTIAN, jidănaş insinuant şi obrasnic.

Fireşte că *«românii»*, sărmanii români cu trupul cari au parte la aceste pestilenţiale şedinţe n'au alt rost acolo decât acel de a figura ca simple piese de decor şi ca pretext oratoric. Elementul propulsor şi diriguitor îl formează jidanii şi francmasonii.

Cunoscând oamenii, ne dăm seama imediat ce scopuri urmăresc ei, ca şi de faptul că emblema «C. STERE» n'a fost aleasă la întâmplare. Fiindcă numele trădătorului acopere cea mai abilă, cea mai perfidă, cea mai făţarnică acţiune de otrăvire a spiritelor. Jidanii cari conduc *«cercul»*, vorbesc de ştiinţă, dar predică ignoranţa, şi confuzia. In numele iubirii şi al păcii, seamănă ura bestială, vrajba şi războiul între fraţi.

Mijloacele lor sunt strict adecuate acestor scopuri criminale şi au minciuna drept bază. Fiindcă după cum se vede din titlul temei pe care l'am reprodus mai sus, se pune în dubiu existenţa unei rasse româneşti şi se tăgădueşte însăşi posibilitatea de existenţă a rasei, spre a se putea pretinde apoi că nimic nu se opune la amestecul nostru cu jidanii. Cu aceiaşi jidani cari nu constitue o naţiune ci o veritabilă rasă parazitară, care nu poate trăi în mijlocul altor neamuri de cât cu condiţiunea de a le bestializa şi nimici.

Apoi, în legătură cu aceasta, alt amănunt semnificativ: conferenţiarul, prea bine cunoscut publicului românesc pentru fariseismul său defetist, a criticat cu vehemenţă şi perfidie toate formele moderne ale aşa zisului rasism, *cari s'au născut toate ca o reacţiune pozitivă împotriva negativismului iudaic*, dar n'a pomenit absolut nimic despre rasismul izraelit care are o existenţă de trei ori milenară şi nu mai poate fi de nimeni tăgăduit.

Dar despre acest aspect al chestiunii în numărul viitor.

NICOLAE BOGDAN

Von Schleicher redivivus!

(Continuare din pagina I-a)

spirit de disciplină şi erarhie opus egalitarismului democratic. Partidele, dacă ar fi fost consequente cu propriul lor crez, ar fi trebuit să combată cu putere aceste tendinţe. Şi câtăva vreme au şi făcut-o. Cu orice mijloace. Astăzi însă puterea acestor mişcări naţionaliste a crescut peste aşteptări. Democraţia a schimbat atunci tactica. Dela agresivitate, a trecut la adaptare. A luat tactica mai veche încercată de von Schleicher în Germania contra valului tot mai ameninţător al hitlerismului în 1932. Schleicher afişând în reformele sale o coloratură de stânga, încearcă să toarne rând pe rând sub formă de legi toate realizările hitleriste: încadrarea tineretului, taberile de muncă, ridicarea prestigiului armatei, etc... Incearcă să frustreze pe Hitler de tot ce era propriu al său, organic revoluţiei naziste. După calculul machiavelic al lui Schleicher, hitlerismul rămânând fără obiective — pentrucă ar fi realizat el prin reformele sale aceste obiective — trebuia să dispară.

Socoteala sa era într'adevăr abilă dar era neconformă cu realitatea. Căci într'un text de lege se poate creia totul afară de sufletul, de crezul care au stat la baza unei mari reforme. Credinţa într'o nouă lume, credinţa în puterile unei generaţii gata de jertfă pentru idealurile ei nu se poate fabrica în nici un consiliu de miniştrii şi în nici un text de lege.

Von Schleicher a fabricat şi el tot afară de o nouă credinţă. De aceea a căzut!

Iar sistemul von Schleicher înseamnă ultima armă laşă de luptă a unui adversar senil şi menit pieirii, împotriva forţei tinere cuceritoare! Este preludiul victoriei naţionalismului!

Von Schleicher a pierit pradă urei şi desgustului ostaşilor lui Hitler. A murit undeva în beznă, în ruşine. Pentrucă dintre mulţii adversari ai lui Hitler el întruchipa în cel mai mare grad laşitatea şi turpitudinea!

Ioan Vlal

Rezultate dela alegeri

La alegerile comunale din cele 4 comune ale judeţului Tulcea, mai jos notate, s'au obţinut următoarele rezultate:

In com. Peşta, Frontul Rom., a obţinut 66 voturi cu 2 mandate; naţional liberalii 25 voturi, nici un mandat; naţional ţărăniştii 108 voturi cu 3 mandate. In com. Parcheş, Frontul Rom., a obţinut 55 voturi cu 2 mandate; naţional liberalii au obţinut 26 voturi şi nici un mandat, naţional ţărăniştii, 86 voturi cu 3 mandate. In com. Domniţa Maria Frontul Rom., a obţinut 50 voturi cu 1 mandat; naţional liberalii 46 voturi şi nici un mandat; naţional ţărăniştii 150 voturi 4 mandate. In com. Cataloi, Frontul Rom., a obţinut 64 voturi cu 1 mandat; naţional liberalii 115 voturi cu 2 mandate şi naţional ţărăniştii 80 voturi cu 2 mandate. Dupăcum se vede, Frontul Românesc, ţinând seamă că este cel mai tânăr partid politic, în raport şi proporţie a obţinut majoritatea.

De aci se vede clar popularitatea de care se bucură conducătorii.

Veniţi la
BUDAPESTA
cu secţiunea noastră de
«TURISM ŞI VOIAJ»

Noul stat spaniol

SALAMANCA 11 (Rador). — Rectorii universităţilor din Salamanca, Valladolid, Saragossa, Sevilla, Grenada şi Oviedo s'au întrunit la Salamanca, hotărând să exprime din nou adeziunea lor la noul stat spaniol şi la regimul instituit de generalul Franco.

SPORT

Gica Popescu

Virgil Popescu

V. P.

Carnet

Ion Străjescu

Mâine

Venus - Ujpest

Comunicat F. R. G.

Ciclism

Mâine, București-Brașov

Duminică se dispută la rugby semifinalele pentru Cupa Bejan

T. C. R. și Viforul-Dacia favoriți

Box

Gala de astăseară

SPORTIVI!

pentru Matchul VENUS-UJPEST

participați la excursiunea colectivă organizată de secțiunea noastră de «Turism și Voiaj»

La BUDAPESTA

între 18—22 Iunie

Fără pașaport, fără vize.

Participare Lei 2.950

inclusiv, bilete de tren, tour retour, pensiune, hotelurl de primă categorie, intrare la match.

Splendid program de 2 zile la Budapesta.

Program cu autocare și ghizi!

Informațiuni înscrieri:

Buna Vestire S. A.

Secțiunea de Turism și Voiaj

Bd. Elisabeta No. 12/II.

Inscrieri până în seara zilei de 15 Iunie!

STRAINATATEA

Infrângerea gravă a guvernului Blum în Senat

Ședința furtunoasă a Senatului. — Guvernul a suferit o gravă înfrângere

SENATUL IN UNANIMITATE ...

SEMNIFICATIVA ATITUDINE A SENATULUI FAȚĂ DE D. BLUM

Garantarea controlului spaniol

Moscova demascată

D. Von Neurath la Viena

Ziariști italieni asasinați în Franța

Taxarea lemnelor de foc pentru personalul ministerului de comunicații

Agapă camaraderească

SPORTIVI!

Magazinul Vasile Vasilescu

Magazinul Vasilescu

I. Tănăsescu

Ceasornicăria Românească

ANTON PETRAȘINCU

„ROMANUL"

Colonel Savian M. Rădulescu

Luna Bucureștilor

Luna Bucureștilor

Luna Bucureștilor

Luna Bucureștilor

Două Expoziții

Vaporaș pe lac

Orașul Piticilor

75 și 50 %

REDUCERE C.F.R.

Reduceri

Teatre, Hoteluri

Restaurante

Toate magazinele

Un cămin al societății Corpului P.T.T.

RASPUNSUL D-LUI NISTRU FRANASOVICI

CUVANTAREA PRESEDINTELUI SOCIETĂȚII

„Fotocopie"

MARTIN BILINSKI

Perspectivele pieţii grâului

Repriza economică în toate compartimentele şi pe tot întinsul lumii civilizate este un fapt evident astăzi. Schimburile s'au intensificat pe deasupra barierelor vamale şi restricţiilor monetare, volumul lor a crescut simţitor, iar preţurile şi-au reluat cursul ascendent tinzând spre culmi de fericită amintire.

Această situaţie generală bună se datoreste într'o măsură importantă normalizării pieţii produselor agricole. Atâta vreme cât piaţa produselor prime naturale s'a menţinut la un nivel de preţuri coborite, întreaga viaţă economică a suferit; în momentul, în care s'au înregistrat primele urcări la aceste produse, un curent înviorător a străbătut viaţa stagnată a economiei mondiale.

Problema preţurilor la produsele agricole este o problemă de aritmetică elementară, în care uneori Providenţa îşi asvârle necunoscutele. E clasica lege a cererei şi ofertei care reglementează aci preţurile, mai viguros decât în compartimentul produselor industriale. Cunoscând totalul disponibilităţilor, al ofertei, şi cuantumul trebuinţelor probabile, totaluri cari se calculează astăzi cu un coeficient de incertitudine, se poate deduce nivelul în jurul căruia vor evolua preţurile. Cum piaţa produselor agricole şi cu ea a cerealelor este puternic influenţată de piaţa grâului, este interesant să cunoaştem datele problemei grâului, pe plan mondial (piaţa grâului fiind mondială), acum în preajma recoltei, spre a obţine o încadrare a problemei grâului la noi şi o soluţionare a ei în condiţiuni optime.

Institutul Internaţional de agricultură la Roma evaluează pentru anul 1936/937, excedentul mondial exportabil de grâu la cifra de 191 milioane chintale, care reprezintă volumul ofertei. In faţa acestei cifre, necesităţile de import ale ţărilor subproducătoare însumează un total de circa 158 milioane chintale. Diferenţa de 33 milioane chintale, care se sconteazā a rămâne la sfârşitul campaniei reprezintă stocul ce se va reporta anului viitor. Care va fi evoluţia preţurilor în această conjunctură?

Răspunsul întrebării se degaje din privirea trecutului şi anume a stocurilor rămase la sfârşitul fiecărui an comercial. Cu cât aceste stocuri sunt mai importante cu atât apăsarea lor asupra preţurilor este mai grea, iar nivelul acestora mai scăzut. O parcurgere rapidă a evoluţiei stocurilor de grâu din 1926/927 până azi, desvăluie un paralelism perfect între curba preţurilor şi curba acestor stocuri. Aci legea cererii şi ofertei operează, cum am observat, cu multă preciziune. Iată cum au evoluat aceste stocuri:

STOCURI EXPORTABILE LA SFARŞITUL CAMPANIEI

(In milioane chintale)

1925/926 46; 1927/928 67; 1928/929 122; 1929/930 118; 1930/931 136; 1931/932 147; 1932/933 170; 1933/934 157; 1934/935 102; 1935/936 52; 1936/937 33.

Ceeace trebuie reţinut în această serie, pe lângă coincidenţa subliniată mai sus, între mişcarea stocurilor şi a preţurilor, este cifra foarte redusă a stocului din anul acesta. De altfel şi producţia este evaluată sub nivelul celei de anul trecut, care s'a ridicat la 197 milioane chintale. In totalul acestei producţii, participarea ţărilor dunărene este mai însemnată de cât în toţi cei 10 ani din urmă: ea se cifrează la 25 milioane chintale.

In concluzie: *se anunţă un an bun pentru grâu şi, în genere, pentru toate cerealele. Preţurile se vor menţine la un nivel superior, mai ales dacă desfacerea se va organiza în condiţiuni raţionale. Ţările dunărene, între cari România deţine primul loc, vor avea să profite în primul rând de această conjunctură favorabilă.* Acum trebuie ţinut seama de situaţia ţăranilor: o bună organizare a desfacerii poate pompa spre păturile rurale venituri apreciabile. Şi desvoltarea puterii de cumpărare a ţăranilor, echivalează, la noi, cu săltarea viguroasă a întregei economii a ţării.

Să nu se repete politica vitregă din trecut când, în situaţii asemănătoarea, ţărănimea a fost sacrificată.

Atenţie la problema grâului!

ALEXANDRU SEVER

Cum operează Sărindarul la Braşov

Directorul Dimineţii copiilor primeşte bacşişuri: un loc de două milioane, o subvenţie de 120.000 lei anual

Publicul braşovean este indignat peste măsură de scandalul fără precedent, provocat de directorul „Dimineţii Copiilor", Marin Iordache, scandal care a făcut subiectul multor comentarii ale presei locale şi care deşi în fază de cercetare la cabinetul de instrucţie de pe lângă tribunalul local, nu a determinat totuşi, pe cei ce l-au protejat să pună capăt unor nemaipomenite abuzuri.

Acum doi ani, recurgând la o întreagă serie de ingeniozităţi şi mistificări, Marin Iordache, deşi concediat dela un mare ziar din Capitală pentru incorectitudini, a reuşit să obţină protecţia societăţii culturale „Astra", sub egida căreia a organizat câteva spectacole pentru copii. Aceste spectacole au fost primite cu admiraţie şi încurajare. Dar numai după câteva reprezentaţii lumea şi-a dat seama că are dea face cu un om incorect, care nu făcea teatru de dragul copiilor, ci socotise că dintre toate procedeele încercate pentru a-şi asigura o situaţie prin stoarcere de bani autorităţilor, aceasta ar fi cea mai nimerită. Şi într'adevăr, planurile acestui personagiu nu au dat greş, pentrucă primăria municipiului a trebuit să consimtă înscrierea în buget a sumei de 120.000 lei anual.

ANTREPRENORUL CULTURII ŞI UN PRIMAR NEGLIJENT

Iată cum s'au petrecut lucrurile: Primarul de atunci, d. Pârvu Dumitrescu, dupăce a întreprins o anchetă printre membrii corpului didactic, a hotărît să acorde societăţii «Astra» o subvenţie de 30.000 lei pentru secţia «Teatrul pentru copii». Ajuns bugetul la Bucureşti, d. Pârvu Dumitrescu a trebuit să cedeze insistenţei personale a ministerului de Interne de atunci, d. Iuca, care, cu mâna sa, a înscris în buget suma de 120.000 lei, trecând peste urgente nevoi de gospodărie a oraşului şi obligând în felul acesta primăria, să şteargă subvenţia celei mai bune reviste ardelene «Ţara Bârsei», condusă de d. profesor Banciu.

In faţa acestei situaţii, primarul a înţeles să-şi acopere răspunderea printr'un control sever asupra activităţii teatrului, comunicând serviciului financiar să nu ordonanţeze subvenţia decât lunar şi numai în urmă dărilor de seamă cari să cuprindă activitatea cât şi întrebuinţarea sumelor de bani. Dar norocul îl ajută pe d. Marin Iordache şi de data aceasta, căci d. Pârvu Dumitrescu îşi dă demisia, d. dr. T. Prişcu, îi ia locul şi dela această dată Marin Iordache încasează nestingherit veniturile când vrea şi cum vrea şi fără să fie obligat a da cuiva socoteală pentru această considerabilă sumă încasată pentru un scop cultural.

Nu numai atât, dar cei zece artişti diletanţi cari s'au adresat acum justiţiei pentru a intra în drepturile ce li se cuvin depe urma muncii depusă la teatru, nici nu ştiau că directorul lor îndrăgostit de artă şi covârşit de grija de a face educaţia tineretului, îşi îngrămădeşte până în fundul buzunarelor sute de mii de lei, pe lângă celelalte venituri ale teatrului, în timp ce ei, un mănunchi de tineri entuziaşti, contribuiau la cheltueli cu ultimele lor economii.

Recompense pentru afaceri necinstite

In faţa acestui scandal, comentat de ultimul cetăţean al Braşovului, ministerul de interne se simte obligat să facă d-lui Marin Iordache o nouă danie, de data aceasta însă nu cu o subvenţie, ci cu 2 milioane lei, sumă ce reprezintă valoarea unei parcele din parcul oraşului, acordată acestui domn, care nu-i nici măcar orfan de războiu, pentru preţul de 40.000 lei, plătibil în zece ani. Această recompensă acordată nu ştim pentru ce merite, este hotărîtă de ministerul de interne prin ordinul No. 9090 înregistrat la primăria municipiului Braşov, în ziua de 29 Martie.

Cu toate veniturile grase, d. Marin Iordache a reuşit să se sustragă sistematic îndatoririlor de contribuabil. Iar când administraţia financiară a stabilit că d. Marin Iordache datoreşte fiscului suma de lei 60.000 ministerul finanţelor a ordonat să fie şters din registrele fiscului.

Cine este d. Marin Iordache, ştim. Ce valoare reprezintă iarăşi ştim. Cât este de cinstit ştie toată lumea şi lucrul acesta va fi lămurit definitiv de justiţie. Ceeace nu ştim şi nici nu putem înţelege, este amestecul plin de mister al unor domni dela ministere.

Cerdem că vom fi lămuriţi în curând şi asupra acestui lucru.

MEMORIUL ARTIŞTILOR

Şi acum în legătură cu teatrul de copii să dăm şi câteva fragmente din memoriul adresat de artişti autorităţilor şi prin care se demască operaţiile incorecte ale lui Marin Iordache.

«In ceace priveşte obţinerea subvenţiilor dela autorităţi, ţinem să menţionăm, în mod tot atât de precis, următoarele:

I. In bugetul primăriei, la poziţia 151 din 1936-37, subvenţia este înscrisă sub titlul «Teatrul pentru copii Astra».

II. In cererea prin care se solicită subvenţia, teatrul este arătat ca o întreprindere sub egida Astrei.

III In memoriul adresat în 12 Februarie 1937 onor. Ministerului de Interne, domnul Iordache îşi menţine calitatea de conducător al teatrului, însă nu uită să releve foarte vizibil titulatura memoriului că teatrul e pus sub egida Astrei.

După întâmplare, sau mai precis după evoluţia interesului d-lui Marin Iordache, o serie de spectacole au fost patronate de Prefectura Judeţului, o premieră pusă sub patronajul d-lui ministru Iuca, iar altă premieră dăruită abonaţilor Dimineţii Copiilor.

In 1934 face o dare de seamă Astrei iar în 1937 Ministerului de Interne. Cu un cuvânt, cine se oferă să dea bani d-lui Iordache, îi face un raport despre opera d-sale culturală însă având grije să nu omită nici odată confuzia ca la corerea banilor să se folosească de egida Astrei, iar la încasarea lor, de calitatea de proprietar al teatrului.

D. Marin Iordache este funcţionar la o întreprindere din Bucureşti care îl reclamă zilnic la birou. Desigur în condiţiunile arătate d-sale îi convine, pentru subvenţii atât de generoase şi prospere, ca odată sau de două ori pe an, să organizeze la Braşov câte un spectcol sub egida Astrei, dar asta ar însemna să i se confere calitatea unui arendaş al culturii, care din când în când vine din mari depărtări să culeagă recolta».

CORESP.

MOBILE LA GOGU GEORGESCU
Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare şi Garnituri tapisate de salon
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial şi Industrial
Bucureşti, Str. Bărăţiei No. 55 şi B-dul Maria No. 1. — Tel. 4.75/14

Uniforme Reglementare pentru Străjeri şi Cercetaşi
Cumpăraţi eftin la
Gheorghe Fundănescu, Str. Carol 66

CUMPARAŢI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale şi picturi
IOAN PUCHIU
Bucureşti, Calea Moşilor, 21 — Telefon 344/59

I. ANASTASIU PELEANU
FABRICĂ DE CAROSERII PENTRU AUTOMOBILE
Furnizorul Curţii Regale
Emailaj „Duco"
Telefon: 215/80
ATELIERE PENTRU LEMNARIE, FIERARIE, TAPISERIE ŞI TINICHIGERIE
REPARAŢIUNI GENERALE
ATELIERE MECANICE
Bucureşti, Calea Dorobanţilor No. 31
EXPOZIŢIE DE AUTOMOBILE
CAROSERII DE LUX PENTRU TURISM

ARTICOLE DE VOIAJ
LA PRIMUL MAGAZIN ROMÂNESC DE JUCĂRII
„VISUL COPIILOR"
VIRGIL MATEI
SMÂRDAN 18 COLŢ
MAGAZIN DE ÎNCREDERE
MAI BINE ASORTAT

Străinii îşi bat joc de sănătatea muncitorilor creştini

Centrul de higienă industrială, care activează pe lângă casa de asigurări din Bucureşti, sub iniţiativa d-lui medic şef dr. G. Enescu, inspectând fabrica de mătasă „Gallia", a constatat unele abateri grave în ceia ce priveşte aplicarea legei higienei industriale în fabrici.

Patronii, cari sunt străini, li s'au făcut cunoscut, că sunt obigaţi să apere sănătatea muncitorilor, şi ca atari urmează să ia măsuri urgente pentru punerea în aplicare a prevederilor legale.

Ni se aduce la cunoştinţă, că minoritarii din fruntea acestei fabrici — deşi a trecut două săptămâni — dela inspecţia făcută de medicul şef, nu s'a conformat, iar lucrătorii suportă cele mai mari chinuri în sala numită *„uscătorie"*.

Lucrătorii sunt foarte agitaţi din această cauză, cerând sprijinul autorităţilor, pentru a face să înţeleagă — conducătorii fabricei — că sănătatea lor este în pericol.

D. medic şef, este rugat a trece dela avertismentul făcut acestei întreprinderi, la pedepsirea legală a conducătorilor.

Muncitorimea creştină îi va fi recunoscătoare.

Lucrările comisiunii de organizare a motoculturii

In şedinţa de eri a comisiunii pentru organizarea motoculturei, întrunită sub preşidenţia d-lui C. Sescioreanu, s'a luat în discuţie o ofertă din partea unei firme germane pentru furnizarea de tractoare.

Comisiunea a luat în considerare oferta însă sub rezerva unor modificări a preţurilor.

Tot în şedinţa de eri comisiunea a examinat stadiul lucrărilor necesare punerei în funcţiune a centrelor de motocultură.

Kandeli Ghidale, sub urmărire

— Cercetările dela Banca Naţională —

Alarma noastră şi-a avut efectul dorit, deşi cam târziu, în cazul famoisului bandit cu pistrui, Ghidale Kandeli.

Toate hârtiile lui, cu caracter comercial, natural, acelea cari s'au mai găsit, au fost triate de către d. D. Brănaru, şeful poliţiei devizelor din Banca Naţională. Au fost reţinute pentru cercetări majoritatea din aceste hârtii, dovezi zdrobitoare pentru mişelnica activitate a lui Grosz-Cagero No. 2.

Paralel cu cercetările dela Banca Naţională, ministerul de finanţe face alte cercetări asupra fraudelor pe care d. Gheorghe Kandeli le-a făcut în dauna fiscului.

Nu se ştie, pentru moment, care din genul operaţiilor a fost mai grase. Cele cu devizele, sau cele fiscale?

Intrucât hârtiile nedosite, conţin dovezi grave, Ghidale Kandeli şi acoliţii săi, împreună cu Gerstenfeld Leonidas, sunt puşi sub supraveghere.

INFORMAŢIUNI

Membrii comitetului de direcţie, din reglementarea importului, au redactat lucrările pentru stabilirea regulamentului direcţiei contigentării.

Acest regulament va fi supus în cursul săptămânii viitoare aprobării d-lui ministru Valer Pop.

Sâmbătă 12 Iunie ora 6-7 p. m. va avea loc la „Fundaţia Dalles" a 4-a conferinţă din ciclul al 7-lea al revistei „Fântâna Dorurilor".

Va conferenţia d. Ioan G. Oprison despre: Al. Vlăhuţă Omul creştin.

Intrarea 5, 10, 20 lei.

Laboratorul de Psihologie experimentală al Universităţii din Bucureşti (strada Edgar Quinet), face cunnoscut că stă la dispoziţia tuturor şcolilor care doresc să examineze psihologic pe candidaţii la clasele I-a şi a V-a secundară.

Cu Lei 2950
vizitaţi 4 zile
Budapesta
fără paşaport, fără vize.

Direcţia reglementării comerţului exterior, a termina lucrările pentru clarificarea autorizaţiilor de import din Germania, reţinute la transfer încă din trimestrul I.

Autorizaţiile ce continuau un import absolut necesar, au fost eliberate, iar o mică parte din ele sunt ţinute în evidenţă.

Expoziţia târg «Munca noastră românească» din piaţa Brătianu, a fost prelungită până la 30 Iunie a. c.

Absolvenţii şcoalei normale «Gh. Asachi»-Piatra Neamţ, seria 1927, sărbătoresc 10 ani dela absolvire în ziua de 27 Iunie a. c.

A doua zi se va face excursie la mânăstirea din Humuleşti şi Cetatea Neamţului. Participanţii vor trimite din timp adeziunile pe adresa M. David învăţător, Ghindaoani, com. Vasile Conta, jud. Neamţ.

Cursurile de vara ale Universităţii Populare „Nicolae Iorga" din Vălenii-de-Munte, se vor ţine între 15 Iulie 1937 — 15 August 1937.

In timpul cursurilor va funcţiona ca şi anii trecuţi o cantină şi căminuri pentru băeţi şi fete.

Cei ce vor locul în căminuri sunt rugaţi a-şi aduce lenjuri pentru pat. Costul este de lei 1.200, de persoană pe întreaga lună (cantină şi cămin). Inscrierile pentru cursuri se fac pe adresa următoare:

„Universitatea Populară „Nicolae Iorga" b-dul Schitul Măgureanu Nr. 1, unde se găseşte secretariatul cursurilor.

Deunăzi a avut loc la căminul cultural «Regina Elisabeta» din Focşani, şedinţa de constituire a comitetului de conducere.

A fost reales cu unanimitatea voturilor d. prof. Spiridon Lădurică, preşedinte; dr. C. Macri şi prof. Ştefan Baicu vice-preşedinţi; secretar Teodor Corneliu şi casier Gheorghe Dumitru, aceştia constituind şi delegaţia permanentă a comitetului.

S'a discutat apoi diferite chestiuni ce privesc bunul mers a căminului precum şi mijloacele de mărirea fondului de construcţie a căminului.

Promoţia 1927—1937 a liceului C. Alimănişteanu din Olteniţa, prima promoţie a liceului şi-a dat întâlnire Duminecă 27 Iunie a. c. în Olteniţa pentru retrospectiva unei decade dela absolvire.

Toţi foştii colegi sunt invitaţi a răspunde acestui apel, pe adresa av. Alex. Constantinescu, Bucureşti, parcul Iancului, str. maior Popescu Gh. 22.

Bosch
BUJIA RECORDURILOR MONDIALE
PREFERATĂ DE TOŢI AUTOMOBILIŞTII
BOSCH
LEONIDA & Co.
Bucureşti şi sucursale
SERVICE BOSCH
LEONIDA & Co., Bucureşti
Soc. ACUMULATOR, Timişoara
N. DANEK, Braşov
MULLER & LORENZ, Sibiu

Modificarea regimului comerţului exterior

Se scot de sub contingentare mărfuri în valoare de 8 miliarde lei

O comisiune specială lucrează la Direcţiunea comerţului exterior, sub preşidenţia d-lui Daniel Tecău, secretarul general al ministerului de industrie şi comerţ, în vederea soluţionării problemei înlesnirei importului.

Proiectul decretului lege pentru ridicarea restricţiunilor la import se va lua în discuţie în cea mai apropiată şedinţă a delegaţiei economice a guvernului.

D. ministru Valeriu Pop, va prezenta situaţia balanţei noastre comerciale, situaţie care permite decontingentarea unor serii de articole, în valoare de 8 miliarde lei. D-sa va arăta că în 1936 când exportul a fost de 18 miliarde lei, importul a atins numai 13 miliarde lei, realizându-se un disponibil de 5 miliarde lei.

In anul 1937, după cifrele de până acum, pe primele 5 luni, se crede că exportul va atinge o cifră record, de 26—28 miliarde lei, date fiind şi perspectivele recoltei din anul acesta; pe când importul nu va trece de 13—15 miliarde lei.

Ţinându-se seamă şi de faptul important că mărfurile noastre se plătesc în clearing şi că deci nu se pot lichida decât prin import de mărfuri, guvernul se vede obligat să procedeze la modificarea actualului regim al comerţului.

S'a constatat că singura soluţie aplicabilă în această situaţie şi care ar împiedeca acumularea de disponibile masive în ţările în care exportul românesc e intens este decontingentarea unui mare număr de articole, reprezentând materii prime cari n'au fost scoase încă de sub regimul restricţiilor, ca: maşini, piese de schimb şi materiale necesare apărării naţionale.

Valoarea acestor articole va trece de 8 miliarde lei.

*

Nu se ştie încă, dacă ministrul de finanţe şi Banca Naţională îşi vor da asentimentul la punerea în aplicare a măsurilor preconizate de ministerul de industrie şi comerţ pentru o mai mare libertate a comerţului.

Şedinţa co ... tăţii Inginerii or tehnicieni cadastrali

Consiliul societăţii inginerilor tehnicieni cadastrali «Sintec», a ţinut şedinţa săptămânală obişnuită.

D. ing. CEZAR ORAŞANU profesor la Şcoala Politechnică şi preşedinte al societăţii a prezentat consiliului câteva lucrări şi hărţi executate în regiunea ţării noastre în antichitate şi în evul mediu examinând cu această ocaziune preciziunea lor.

Starea câmpului nu e bună

La ministerul agriculturei au sosit ştiri din care rezultă că seceta se accentuiază din ce în ce şi în general se simte mare nevoie de ploaie.

Astfel în Moldova culturile de orz sunt considerate ca distruse. Porumbul rezistă încă dar în unele locuri, unde a răsărit, se desvoltă în condiţii proaste.

In câmpia Dunării, grânele au rezistat mai bine secetei ca în celelalte regiuni.

Excepţie face judeţul Brăila. In acest judeţ culturile de primăvară suferă deopotrivă cu cele din toamnă. Temperatura menţinându-se la soare între 32—38 de grade se poate spune, după calculele de până acum, că peste 50 la sută din recolta de grâu e pierdută. Porumbul ar putea fi salvat numai de o ploaie neîntârziată.

Deasemeni, în toată ţara, islazurile naturale se prezintă în condiţii foarte proaste.

Se menţin normal culturile de mazăre, viile şi pomii fructiferi.

Curier judiciar

CONCORDAT. FALŞ. EXCROCHERIE

Tribunalul Ilfov s. I comercială, a rezolvat o interesantă cerere de restituire de taxe concordatare.

In cauză, firmele: fraţii Abramovici şi Abramovici şi Gramberg.

Solicitând concordat preventiv, firmele au plătit 900 mii lei, drept taxe legale.

Dar, bocluc, li se respinge concordatul şi sunt declarate în stare de faliment dija iar taxele în cauză, au fost trecute acontului credal.

Intervine însă legea datoriilor care, prin art. 22, permite falitţilor reabilitarea.

Fraţii Abramovici au alergat şi s'au reabilitat, dar Gramberg s'a deşteptat târziu, adică tocmai când această lege se abrogase.

Se cere deci, retragerea sumelor depuse drept taxe de concordat.

Graţie unui referat, «confuz» a unui grefier, suma e încasată şi împărţită între mandante şi mandatar.

La o verificare, se descoperă buba.

Toţi sunt atunci trimişi judecăţii corecţionale, pentru fals şi tăinuire.

Ministerul public prin d. procuror Vladimir Vicol, pune concluzii pentru pedepsirea inculpaţilor, dar nu pentru fals ci pentru excrocherie calificată.

LÖWENSOHN LA VACAREŞTI

Stăpânul unui faliment fraudulos de peste 10 milioane lei, pre nume Jenică Löwensohn, se svârcoleşte ca în gură de şarpe, pentru a scăpa la aer, spre a-şi pregăti afară «actele» care să-i ajute apărarea.

Dar nu se prinde.

Deşi tribunalul îi infirmase mandatul de arestare, parchetul a făcut apel şi urmarea e, că Jănică stă pe mai departe la sfânta răcoare a Văcăreştilor, cu toate cererile de eliberare provizorie, pe cauţiune.

Tot e mai bine ca afară, în caniculа asta.

Şedinţa comisiei interimare a prefecturii jud. Ilfov

Eri a avut loc şedinţa comisiei interimare a prefecturii jud. Ilfov, sub preşidenţia d-lui G. Pitişteanu, asistat de d-l G. Musceleanu, secretarul general.

După explicaţiile prealabile date de d-l col. A. Solacolu, prefectul judeţului, consiliul a aprobat următoarea ordine de zi:

66.000 lei pentru construirea a două podeţe turnante la zăgazul de peste apa Mostiştea; 151.000 lei pentru reparaţiile podului de lemn de peste Argeş, şos. jud. Broscăria-Dărăşti.

Contenciosul legionar

funcţionează zilnic între orele 9,30—11,30 şi 18,30—20,30, în str. Imprimeriei No. 3.

Toată lumea legionară precum şi prietenii găsesc aci un serviciu organizat pentru consultaţiuni, procese, notariat.

Jidovii la lucru

Secretarul general al primăriei Sadagura Korner bineînţeles evreu sadea, a făcut o mănoasă afacere cu ocazia schimbării libretelor de muncă.

Astfel în loc de 75 lei taxa fixă a acestui libret a încasat delat bieţii muncitori (în majoritate creştini), câte 150-250 lei, însuşindu-şi sume fabuloase din această afacere rentabilă. Mai ales că în acest centru industrial sunt mulţi muncitori. Nu ne miră deci faptul că din salarul lui a investit capital de câteva milioane într'o prăvălie de en gros, ce o conduce sub alt nume, în acest oraş, în dauna creştinilor, cari nu-şi pot exercita nici un comerţ.

Acest pistruiat este suspectat de mult timp, că ar fi făcu afaceri şi cu încetăţeniri ilegale. Deocamdată afacerile stau sub cenuşă.

Să nu uităm că aici în judeţ s'au descoperit sute de încetăţeniri venite pe sub mână, dar până acum nimeni nu stă la răcoare.

CORESP.

Tulnici-Vrancea

Unele ziare din Capitală au publicat ştirea că d. ajutor de judecător I. Damian dela judecătoria Tulnici-Putna a arestat pe avocatul Ştefan Ionaşcu — ca o răzbunare personală.

Pentru restabilirea adevărului, precizăm următoarele: In ziua de 29 Mai a. c., d. judecător I. Damian a fost solicitat de Pr. Gherasim Arbure să dea cura unei reclamaţiuni pentru şantaj — îndreptată contra avocatului Ionaşcu.

Făcându-se cercetările legale şi bănuitul avocat — asupra căreia s'au găsit şi banii primiţi — refuzând să dea vre-o declaraţie a fost înaintat parchetului de Putna.

ULTIMA ORA

Greşeli şi miopii politice

Partidul naţional-ţărănesc susţinătorul unor cauze pierdute

Deobiceiu partidele noastre politice, dau lupta pentru a câştiga puterea după acelaşi vechi sistem primit ca moştenire dela predecesorii, amici sau adversari.

Dacă guvernul, de exemplu adoptă o măsură, partidele din opoziţie încep să o combată cu furie, fără a-şi face analiza principiilor programatice pe care se bazează. Astfel că asistăm dela o vreme la situaţiuni inadvertente, în care spre exemplu guvernul adoptă un proect de lege inadequat programului său, dar susţinut odinioară de predecesorii cari, sunt astăzi în opoziţie.

D. IULIU MANIU

După acelaşi vechi sistem şi oamenii politici nemulţumiţi de unii sunt îmbrăţişaţi de tabăra adversă deşi poate că între timp aceştia se declaraseră împotriva principiilor celor «năpăstuiţi».

Sunt miopii politice cari provoacă haos şi în afară şi în viaţa de partid.

SITUAŢIA PARTIDULUI NAŢ.-TARANESC

Cel mai lipsit de unitate dintre partidele de guvernământ la noi, este partidul naţional-ţărănesc, care din lipsa unor largi perspective, crede că a găsit soluţia succesiunii rumegându-şi problemele la întunericul delegaţiilor permanente sau alte foruri statutare cari n'au statuat nimic pozitiv niciodată.

De exemplu d. Mihalache a rămas convins că vine la putere, făcându-şi socotelile în traistă, dar neglijând însă chestiuni foarte importante ce stau în ochii tuturora, cari privesc obiectiv din afară icnele partidului naţional-ţărănesc: ***Unitatea partidului privită prin acţiunea d-lui Maniu, şi politica externă care nu mai este pe linia Titulescu.***

Fără a fi soluţionat prima chestiune, de care depinde indiscutabil nu numai unitatea de conducere, dar şi sorţii unei clarificări la pretenţiile succesorale, partidul naţional ţărănesc se angajează prin «Dreptatea» alături de acţiunea d-lui Nicolae Titulescu.

Deci primai lipsă de organizare şi a douai greşală de tactică.

Se mai adaugă apoi la acestea şi o a treia miopie: atacurile violente în contra d-lui Al. Vaida, pe care totuşi d. Mihalache «îl menajase» în discursul dela Câmpulung, găsind atunci în apropierea Frontului Românesc soluţia chestiei Maniu.

Vederile d-lui Mihalache au fost atunci numai o clipă luminoase, dar clipa a trecut fără folos pe lângă d-sa şi d-sa pe lângă succesiune.

DUPA INTOARCEREA D-LUI MANIU

Agitaţiile sterpe în care d. Mihalache a băgat partidul naţional-ţărănesc, nu vor putea lua sfârşit decât în faţa unor explicaţii definitive între d. Maniu care vine din străinătate şi preşedintele partidului naţional-ţărănesc care va pleca dela şefia partidului.

Dar nici atunci partidul nu va putea să iasă din dilemă, fiindcă dacă partida este câştigată de manişti, centriştii pleacă, iar dacă ardelenii sunt înfrânţi, partidul rămâne în opoziţie, căci azi fără Ardeal nu se mai guvernează, iar d. Vaida înjurat cotidian de Lupii dela Dreptatea, nu credem că va mai întinde mâna salvatoare.

Şi apoi mai este o chestie hotărâtoare, pe care d. Mihalache băgăm de seamă că încă n'a pătruns-o câtuşi de puţin.

Un om ca d. Titulescu, când a primit cea mai înaltă distincţiune înseamnă că nu mai poate aspira la nici o altă demnitate, dela noi.

Se pare că d. Mihalache pretinde astăzi pentru partidul ce-l conduce acelaşi lucru.

STILEX

Procesul asediului dela Paşcani

Procesul se judecă în faţa Tribunalului din Iaşi

IAŞI, 12. — Astăzi 12 Iunie se va judeca procesul legionarilor Alex. Cantacuzino, Strungaru, Manta, Ioniţă ş. a. Aceştia au fost trimişi în judecată în urma asediului din 1933 din Gara Paşcani.

In apărare sunt înscrişi d-nii Ilie Garneaţă, Nellu Ionescu, N. Beuran, etc.

D. Milan Hodza la Bucureşti

In ziua de Marţi 15 Iunie va sosi la Bucureşti d. Milan Hodza primul ministru al Cehoslovaciei. In aceeaşi zi vor avea loc importante întrevederi politice cu toţi factorii responsabili ai politicii noastre, cum şi cu toţi şefii partidelor din opoziţie.

A doua zi, conversaţiile vor fi continuate cu d. Milan Hodza. Schimburi de vederi cu primul nostru ministru, cum şi conversaţiile diplomatice cu d. Victor Antonescu se vor sfârşi Miercuri seara, când d. Milan Hodza, împreună cu d. Gh. Tătărescu şi Victor Antonescu se vor îmbarca într'un tren special pentru Giurgiu.

In dimineaţa de Joi 17 crt. d-nii Milan Hodza, Gh. Tătărescu şi Victor Antonescu, pe bordul vaporului «Regele Carol» vor pleca pe Dunăre în sus, până la Cladova, unde se va îmbarca şi d. Milan Stoiadinovici primul ministru şi ministru de externe al Jugoslaviei.

Intre Cladova şi Bazlaş, vor avea loc pe bordul vasului «Regele Carol I» conversaţiuni tripartite de o mare importanţă. Cu această ocazie se va face un examen general al politicii Micii Inţelegeri.

Totodată vor fi examinate şi chestiunile cari interesează alianţa, decurgând din raporturile dintre Italia şi Jugoslavia, dintre Cehoslovacia şi U. R. S. S., dintre România şi Polonia.

Asupra lucrărilor acestei conferinţe se va da un comunicat.

ECOURI ŞI POLEMICI

Starea sănătăţii M. S. Regina Maria

COMUNICAT No. 64

Mareşalatul Curţii M. S. Regelui comunică următorul Buletin medical:

Subsemnaţii, examinând pe M. S. Regina Maria a României, în Castelul Pelişor din Sinaia, am confirmat diagnosticul pus anterior şi aprobăm tratamentul urmat. Suntem de părere că Majestatea Sa are nevoe să continue o odihnă completă.

(ss) prof. Fernand Bezançon, prof. Hans Eppinger, prof. Pende; prof. Castellani; Dr. Walter Gloor Meyer; prof. Hortolomei Dr. Demetrescu-Mante; Dr. Mamulea.

Sinaia, 11 Iunie 1937.

In localul Casei generale de pensiuni din str. Sf. Ionică, se va inaugura Miercuri 16 Iunie a. c. noua Casă de împrumuturi pe gaj.

Instalarea consiliului va avea loc într'un cadru oficial.

Aseară a sosit în Capitală la bordul unui avion al companiei „Air-France", d. Veverka, noul ministru plenipotenţiar al Cehoslovaciei în România, care după cum se ştie, a fost numit în locul d-lui Jean Şeba.

Atragem atenţiunea cetitorilor noştrii asupra unui articol al d-lui profesor MIHAIL MANOILESCU ce va apare în numărul de Luni 14 Iunie al ziarului nostru sub titlul:

«NIMIC FARA CORPORATISM»

Conferinţa guvernatorilor institutelor de emisiune din Inţelegerea Balcanică, ce urma să aibă loc la 14 Iunie la Ankara, a fost amânată pentru luna Octombrie, la o dată ce se va fixa ulterior.

La 15 Iunie va avea loc constituirea noilor consilii comunale în Capitală.

D. V. Bârcă, subsecretar de stat la interne, va asista la depunerea jurământului noilor consilieri.

După constituirea noilor consilii ale sectoarelor, va avea loc constituirea noului consiliu general al municipiului.

Imediat după constituire, consiliile vor proceda la alegerea primarilor de sectoare şi a primarului general al Capitalei.

Aseară s'a întrunit la ministerul cooperaţiei comisiunea vinului, sub preşedinţia d-lui ministru M. Negură. S'au discutat chestiuni cu privire la organizarea săptămânii vinului, care va avea loc între 20 şi 27 Iunie a. c.

D. Mareşal Averescu s'a înapoiat azi în Capitală.

D-sa va rămâne în Capitală două zile, în care timp va avea importante întrevederi cu două personalităţi politice.

D. Gr. Iunian a sosit eri în Capitală venind dela Balcic.

D. Gh. Tătărăscu, care a fost eri la Sinaia, s'a înapoiat aseară în Capitală.

D-sa a avut încă în cursul serii o consfătuire cu d. Inculeţ, vice-preşedintele consiliului, care apoi a plecat în Ardeal.

La Cluj s'au făcut intense pregătiri pentru primirea Suveranului

Mâine au loc în capitala Ardealului mari serbări. Se ştie că universitatea clujeană va acorda Suveranului titlul de doctor «honoris causa». Cu această ocazie se va întrebuinţa pentru prima oară la noi, toga şi roba academică. M. S. Regele va îmbrăca deasemeni roba academică în momentul decernării înaltului titlu universitar.

La serbările cari vor avea loc, vor veni 10.000 ţărani, delegaţi ai tuturor satelor ardelene.

In piaţa principală a Clujului vor fi instalate cinci megafoane care vor difuza cuvântările rostite.

M. S. Regele va sosi la Cluj, mâine la 10 dimineaţa.

Călăii se ucid între ei

Opt generali condamnaţi la moarte. 100.000 soldaţi la Moscova. Arestări în massă, în preajma revoluţiei. Executarea condamnaţilor

Bolşevicii trăesc momente grele. Antrenaţi de sinistra dialectică a destinului lor luciferian, ei au ajuns să se ucidă cu frenezie între ei, după ce şi-au exterminat adversarii.

De aproape un an de zile ei trăesc sub obsesia bolnăvicioasă a intervenţiei «fasciste», a spionajului străin şi a comploturilor de saboteuri ai «operei de reconstrucţie socialistă». Apoi în momentele de criză acută, ei se reped unii asupra altora ca nişte halucinaţi într'o cameră obscură, spre a se ucide şi a se între-devora.

Victimele se recrutează în clipele acestea dintre jidani, adică dintre inventatorii bolşevismului.

Pătimaşi, fanatici şi mesianişti cum au fost ei totdeauna şi la fel de sanguinari şi de neserioşi, ovreii au făgăduit mujicilor ruşi ca în schimbul libertăţii şi-a onoarei lor naţionale sacrificate, să le dea împărăţia întregii lumi. Iar ruşii au acceptat ca nişte copiii mari ce sunt, acest târg fantastic, pe care l-ai crede scos din basme.

Jidanii nu s'au putut ţine însă de făgăduinţă. Au încercat lovituri disperate pretutindeni, în Asia, în America de Sud, în Australia, în Africa, în Ungaria, în Germania, în Spania şi în Franţa, dar n'au izbutit nicăeri de cât să se demaşte şi să mobilizeze împotrivă-le ura întregei lumi.

Ca să nu atragă şi asupra lor această ardentă şi răzbunătoare ostilitate universală, ruşii caută să se debaraseze cât mai repede de compromiţătorii lor complici. Şi o fac radical şi apăsat, după maniera lor semi-mongolă: omorându-i pe capete.

Singurul care a scăpat de tăvăleală, LEIBA BRONSTEIN zis TROTZKY, priveşte neputincios de departe la această răfuială târzie. El nu mai are nici o putere ca să intervie însă şi'şi urlă numai durerea, ca un şacal care nu şi-a putut scăpa şi puii din groapa leilor înfuriaţi...

Kahalul este pe cale să ofere altora în momentul acesta, himerica sa împărăţie a lumii, propunere care cade ca un blestem pe capul acelora care au funesta slăbiciune de-a o accepta. Să nu fi învăţat oare nimic blonzii fii ai Nordului arian din sângeroasa experienţă rusească?

N. B.

Tovarăşii se judecă

MOSCOVA, 11 (Rador). — Agenţia «Tass» transmite următorul comunicat oficial:

Tribunalul a terminat instrucţia în afacerea Tukhacevski, Yakir, Uborevici, Kork, Eidman, Feldman, Dremakov şi Putna, arestaţi la diferite date de organele comisariatului poporului la interne.

STALIN

Ei sunt acuzaţi de încălcarea datoriei militare, — nerespectarea jurământului, trădare a popoarelor din Uniunea Sovietică, trădare a armatei roşii.

Materialul stabilit de instrucţie a dovedit participarea acuzaţilor, precum şi a lui Gamarnik, care s'a sinucis, la legături împotriva statului cu cercuri conducătoare militare ale unuia din statele străine ducând o politică neamicală faţă de Uniunea Sovietelor.

Găsindu-se în serviciul spionajului militar al acestui stat, acuzaţii dădeau sistematic cercurilor militare ale statului respectiv informaţiuni de spionaj asupra situaţiei din armata roşie şi săvârşeau o acţiune de sabotaj pentru slăbirea puterii armatei roşii, încercând să pregătească pentru cazul unei agresiuni militare împotriva Uniunii Sovietelor înfrângerea armatei roşii. Scopul lor era să contribue la restabilirea puterii marilor proprietari de pământ şi a capitaliştilor în U. R. S. S.

Toţi acuzaţii s'au recunoscut în totul vinovaţi de acuzaţiunile ce le sunt imputate.

Cercetarea acestei afaceri s'a făcut astăzi în şedinţa secretă a tribunalului special militar al Curţii supreme din Uniunea Sovietelor.

Curtea era prezidată de Ulrick, preşedintele tribunalului militar al Curţii supreme.

Tribunalul era compus din: Alknis, comisar adjunct al poporului la apărare, şi şef al forţelor aeriene ale armatei roşii; mareşalul Budienny; mareşalul Bluecher; Chaposnikov, şeful statului major general al armatei roşii; Below, comandantul trupelor din circumscripţia militară Bielorusia; Dybenko, comandantul trupelor din circumscripţia Leningrad; Kasyrin, comandantul trupelor din circumscripţia Caucaz; Goriacev, comandantul corpului 6 de cavalerie «Stalin».

CARE VA FI SENTINŢA

MOSCOVA, 11. (Rador). — Pe baza legii din 1 Decembrie 1934 acuzaţii într'un proces de spionaj nu pot decât să fie condamnaţi la moarte sau achitaţi.

TOŢI ACUZAŢII AU FOST CONDAMNAŢI LA MOARTE

MOSCOVA, 11 (Rador).— Agenţia Tass comunică: Acuzaţii Tuhacevski, Yakir, Uborevici, Kork, Eidemann, Feldmann, Premakov şi Putna, judecaţi astăseară de tribunalul special militar al Curţii Supreme, au fost condamnaţi la degradare şi la moarte.

Ei vor fi executaţi prin împuşcare.

CINE SUNT ACUZAŢII

Iată datele biografice ale generalilor sovietici, condamnaţi astă-noapte la moarte.

GENERLUL YAKIR

S'a născut în anul 1896 şi aparţine partidului comunist din 1917. El a fost organizatorul detaşamentelor de soldaţi roşii ale partidului în timpul războiului civil din Rusia şi a luptat împotriva armatelor generalului «alb» «Denikin.

In anul 1930, generalul Yakir a fost numit membru al comitetului executiv al partidului comunist din Ucraina şi membru al comitetului executiv al partidului comunist din Uniunea Sovietelor, iar de curând fusese numit comandant al circumscripţiei militare Leningrad, unde a fost arestat odată cu generalul Primakov.

GENERALUL UBOREVICI

Este fiu de ţăran. Din 1917 face parte din organizaţia partidului comunist. El a organizat „gărzile roşii" din Basarabia. In 1918 a fost făcut prizonier de germani, dar a izbutit să evadeze. A comandat deasemeni trupele roşii în luptele contra generalilor Denikin şi Wranghel. In 1922, generalul Uborevici a comandat armatele sovietice din Extremul Orient reuşind să determine evacuarea mai multor provincii care se aflau în mâinile trupelor japoneze şi a „gărzilor albe".

In momentul arestării, generalul Uborevici era adjunct al comisariatului apărărei membru în comitetul executiv central al Uniunei Sovietelor şi comandant al circumscripţiei militare a Rusiei Albe.

GENERALUL EIDEMAN

Este născut în 1895 şi a făcut parte din mişcarea revoluţionară încă din 1914,

TUHACEWSKI

iar în 1917 ca membru al partidului comunist a organizat revoluţia în Siberia.

In acest an a luat parte la acţiunea sovietică pentru zdrobirea mişcărei contra-revoluţionare dela Irkutzk. A comandat flotila de război din Siberia occidentală apoi divizia trimisă împotriva generalilor Krasnov şi Denikin. A condus deasemeni acţiunea pentru sfărâmarea revoltei hatmanului Makhano.

Generalul Eideman a fost ales membru al comitetului executiv central iar din 1935 era membru al consiliului superior al apărării. In momentul arestării, generalul Eideman conducea organizaţia „Ossoaviakhim", care are misiunea de a desvolta aviaţia şi arma chimică. El era însărcinat şi cu pregătirea apărării [illegible] a populaţiei şi cu pregătirea [illegible] tinerilor piloţi şi a formaţiunilor de [illegible] servă, ale aviaţiei.

Generalul Putna, fost ataşat militar [illegible] Londra, a fost arestat cu prilejul [illegible] lui proces al trotzkiştilor, în cursul [illegible] ruia şi mareşalul Tukacevski a fost [illegible] în cauză.

Generalii *Kork* şi *Feldman* sunt [illegible] puţin cunoscuţi.

MOSCOVA OCUPATA DE TRUPELE ROŞII

PARIS, 11 (Radio Central). — «Daily Express» anunţă că Stalin a ordonat aducerea la Moscova a numeroase trupe [illegible] credincioase guvernului, care [illegible] fie gata să reprime orice [illegible] coală.

Numărul trupelor sosite până acum la Moscova s'ar ridica la peste 100.000. Stalin a constituit în acelaş timp, un triumvirat compus din Voroşilov, Iegorov [illegible] Ierov, care conduce reprimarea mişcării trotskiste.

ARESTAREA IN MASSA A VECHILOR COMUNIŞTI

MOSCOVA, 11 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Chiar şi emigraţi comunişti din Germania şi Austria, care erau consideraţi până acum în Rusia ca străini fără naţionalitate, au început să fie victime ale arestărilor. Printre aceştia sunt şi foşti conducători ai partidului comunist german şi ai tineretului comunist.

Arestarea lor nu este confirmată oficial, dar prietenii acestora cred că ei au fost arestaţi.

Voroşilov a fost împotriva condamnării

— Distrugerea armatei roşii —

LONDRA, 12 (Rador). — Toate ziarele apărute azi dimineaţă publică în prima pagină ştirea din Moscova prin care se anunţă condamnarea la moarte a celor opt generali din armata roşie.

«Times» scrie între altele că este surprinzător faptul că mareşalul Voroşilov nu a asistat la acest proces. De aci se trage concluzia că el nu aprobă degradarea condamnaţilor, care i-au fost până acum prieteni. De aceea d. Stalin a făcut apel la mareşalul Bluecher. Pare deci foarte posibil ca d. Stalin să înlocuiască în curând şi pe mareşalul Voroşilov.

Arătând apoi că este vorba de un complot în favoarea Germaniei, — după afirmaţiile sovietice, — ziarul scrie că cei mai mulţi dintre condamnaţi nutreau o duşmănie feroce contra Reichului şi că timp de nenumăraţi ani ei au luptat contra Germaniei.

«Daily Telegraph» declară că nimic nu este mai surprinzător decât acuzaţia formulată contra generalitor sovietici, anume că ei ar fi voit să distrugă armata roşie pe care au organizat-o în cursul atâtor ani.

Armata roşie, adaogă ziarul, va avea nevoe de mult timp pentru a se reface în urma acestei grele lovituri. Se poate sconta că Sovietele vor trebui să se abţină dela orice conflict armat până ce se va fi restabilit moralul şi încrederea în comandamentul superior al armatei roşii.

«Daily Mail» subliniază că niciodată situaţia nu a fost atât de încordată şi atât de dramatică. D. Stalin se teme acum că acest proces să nu determine o «revoluţie de palat» la Kremlin. De aceea [illegible] chemat grabnic regimente de [illegible] şi detaşamente mongole din Extremul Orient.

VOROŞILOV

Voroşilov, colaboratorul său [illegible] tim, este păzit de o puternică escortă militară şi de 60 funcţionari din poliţia secretă. De altfel, s'au luat toate măsurile pentru a se reprima imediat orice mişcare, mai ales eventuala mişcare pe care ar putea să o pună la cale prietenii lui Tuhacewski, care a fost unul dintre oamenii cei mai capabili şi mai populari ai Sovietelor.

Cum a decurs execuţia condamnaţilor

VARŞOVIA 12 (telegramă particulară). — Astăzi la orele 11, staţiunile de radio din Moscova, au difuzat ştirea executării celor opt condamnaţi.

Locul execuţiei a fost ţinut secret iar degradarea şi împuşcarea s'a săvârşit în faţa detaşamentelor credincioase de ghepeişti şi într'un tempo extrem de rapid.

Sentinţa a fost cetită într'o tăcere impresionantă. Ceremonia simplă a degradării s'a săvârşit simultan, pentru toţi condamnaţii. Câteva secunde mai târziu, cadavrele lor erau ridicate şi transportate ***la*** **incinerare.**

Astfel au sfârşit'o ultimii mohicani ai revoluţiei bolşevice universale...

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STR. ING. ANGHEL SALIGNY, No. 2. TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil: V. OLANIUC STERE